

Europeiska Federationen för Offentliganställdas Förbund

KONGRESS MOTIONER

Antagna vid
EPSU:S 9:e Kongress - 20-23 maj 2014, Toulouse

Innehåll

1. Ett alternativt Europa	5
2. Offentliga tjänster av hög kvalitet (Quality Public Services - QPS) i centrum för ett social Europa.....	7
3. Stärka arbetstagares rättigheter och sysselsättning i Europa genom kollektivförhandlingar, social dialog och fackliga konfliktåtgärder	9
4. Ekonomisk politik: från åtstramning i riktning mot ett mer balanserat system med ekonomisk och social styrning	12
5. Klimatförändring – vilka prioriteter för en hållbar utveckling?	14
6. Migrantarbetstagares rättigheter	16
7. Verka mot jämställdhet, minska löneskillnader och förhindra våld och diskriminering	18
8. Sociala tjänster för alla	21
9. Nationell och europeisk förvaltning (NEA): att stärka det allmännas intresse.....	24
10. Kommunala och regionala myndigheter (LRG): Stärka den lokala demokratin	26
11. Hälsa- och sjukvårdstjänster och sociala tjänster (HSS): bekämpa liberalisering och möta framtida behov.....	28
12. Allmännyttiga tjänster (PUT): en central drivkraft för hållbar utveckling.....	31
13. För en medborgarrevison av statskulden i Europas stater.....	34
14. EU-fördrag.....	36
15. För fler bindande sociala och miljönormer i bilaterala och multilaterala europeiska handelsavtal	39
16. Ungdomsarbetslöshet - Europa har inte råd att förlora en generation !.....	41
17. Fler gör mer – Organisering och rekrytering	44
18. Försvara social trygghet och välfärdssamhället	46
19. Att kämpa för en framtid för alla.....	48

1. Ett alternativt Europa

1. EPSU förkastar den brutala åtstramningspolitiken, som är både orättvis och ineffektiv. EPSU upprepar åter sitt engagemang att bygga ett socialt Europa, där hållbar utveckling, offentliga tjänster av hög kvalitet, full sysselsättning, arbetstagar rättigheter, medborgarnas välmående och välfärdssamhället står i centrum. Sedan slutet på 2008 har offentliganställda och fackliga organisationer utsatts för oavbrutna angrepp från regeringar och arbetsgivare under åtstramningspolitiken som påtvingats Europa. Denna politik har allvarligt inverkar på utbudet av och kvaliteten på de offentliga tjänsterna, lett till ökad fattigdom och växande arbetslöshet – särskilt bland ungdomar – och undergrävt arbetstagares rättigheter.
2. Dessa effekter har intensifierats av inverkan av mer långsiktiga strukturella åtgärder som att lägga ut verksamheter på entreprenad, privatiseringar och liberaliseringar.
3. Många av EPSU:s medlemsförbund har både fått stå emot sina egna regeringar och fått organisera kampen mot åtstramningsåtgärder, som gemensamt stötts av och till och med påtvingats av den Europeiska unionen institutioner och/eller Internationella valutafonden samt den Europeiska Centralbanken. Dessa organ medverkar nu i aldrig förut skådade angrepp på rätten att förhandla kollektivt, offentliganställdas löner, pensioner och anställningsvillkor, samt de fackliga organisationernas sociala och politiska roll.
4. Ett socialt Europa är lösningen för att möta det 21:a århundradets utmaningar, men den väg man slagit in på, särskilt sedan världskrisens början, skärper skepsis mot EU, och t.o.m. EU-fientlighet bland Europas befolkning, vilket öppnar vägen för alla former av extrema politiska yttringar. Vi måste fortsätta att hylla det europeiska idealet högt och ljudligt och kraftigt främja det Europa vi vill ha, detta andra Europa som för närvarande undanflyr oss.
5. Det sociala Europa, som dock är långt ifrån färdigt, avvecklas. Det är en central och allvarlig fråga, inte bara för fackliga organisationer i Europeiska unionen, utan även för de som befinner sig utanför EU och använder begreppet den europeiska sociala modellen som riktlinje för vad de strävar efter att uppnå genom sina kampanjer för bättre sysselsättnings- och sociala rättigheter.
6. Med anledning av dessa attacker lovar EPSU och medlemsförbunden att de ska svara på eurozonens, EU:s och hela Europas problem och utmaningar i arbetstagarernas, deras familjers och samhällens intressen. För EPSU går en stark fackföreningsrörelse hand i hand med vår vision för ett alternativt Europa. All framtida europeisk integrering måste trygga och bredda arbetstagares sociala rättigheter och de fackliga organisationernas sociala och politiska roll.
7. Europa måste ge sig i kast med det 21:a århundradets förestående utmaningar. Med hänsyn till sinande naturresurser, social ojämlikhet stigande arbetslöshet och demografiska utmaningar, har Europa att förnya sig och mobilisera sina styrkor till en bättre, mer socialt lika, välmående, demokratisk och fredlig framtid.
8. En positiv europeisk agenda bygger på principer om social rättvisa, fackliga och mänskliga rättigheter, mänskliga rättigheter och demokrati skall ha företräde över konkurrens- och inre marknadsregler, både i handelsavtal i Europa och på annat håll. EPSU vill att den inre marknads och konkurrensregler bidrar till ett socialt rättvist samhälle, att reglerna inte missbrukas och förfelas för att begränsa utövningen av dessa rättigheter och begränsar framsteg mot ett socialt rättvist samhälle i själva EU, i EU:s utrikespolitik, eller av andra regeringar i Europa. EPSU stöder EFS' krav på att ett protokoll om sociala framsteg läggs till EU:s fördrag i syfte att garantera dessa principer.
9. Ett alternativt Europa är ett ställe där den offentliga sektorn måste ha tillräckligt kompetent välutbildad, motiverad och välavlönad personal. Det kan åstadkommas genom god och öppen ledning, avtalsförhandlingar, social dialog och fackliga rättigheter till information, samråd och förhandlingar. Det kräver också åtgärder att säkra lika lön för arbete av lika värde på samma

plats och stöd för att balansera yrkes- och privatliv, ett slut på osäkra och otrygga anställningsvillkor. Arbetstagare på samma arbetsplats som gör samma arbete skall ha samma lön oavsett av vad de har för sysselsättningsstatus - tillsvidare- visstids- bemanningsföretagsanställning, eller annat.

10. En positiv agenda för Europa kämpar mot fattigdom och social uteslutning, och som motarbetar all slags diskriminering oavsett om den grundas på etniskt ursprung, ras, medborgarskap, kön, funktionshinder, sexuell läggning, ålder eller åskådning.
11. Ett annat socialt Europa kan också driva och måste bidra till en socialt mer rättvis värld, då EU-kommissionen, Europeiska rådet och andra stora europeiska länder är inflytelserika aktörer på global nivå, bl.a. i Förenta nationerna (FN), G-20 och internationella finansinstitutioner. Med PSI som leder hos de globala institutionerna måste EPSU och alla dess medlemsförbund använda sitt inflytande och räkna med att verka för ändringar och omvandla den globala agendan. EPSU kräver också att de redan godkända och snart godkända ILO konventionerna införlivas i EU:s rättsordning med hjälp av lagstiftning under artikel 151-155 i EUF fördraget.
12. EPSU, som består av nationella medlemsförbund och deras lokala och regionala organisationer, engagerar sig att:
 - Verka i riktning mot ett alternativt Europa på alla plan, genom att vidta gemensamma aktioner och i samarbete med andra som delar våra åsikter
 - Spela sin fulla roll som PSI:s europeiska region och som federation för offentligtanställda inom EFS för att uppnå detta mål
 - Med andra PSI regioner bidra till att stärka PSI:s inflytande på globala institutioner
 - Driva kampanjer, utöva påtryckningar, förhandla och samordna verksamheter och aktioner att organisera arbetstagare och försvara och främja offentliga tjänster av hög kvalitet i och utanför Europa.

2. Offentliga tjänster av hög kvalitet (Quality Public Services - QPS) i centrum för ett socialt Europa

1. Offentliga tjänster av hög kvalitet (Quality public services - QPS) är kärnan i demokratiska samhällen som grundas på mänskliga rättigheter, rättssäkerhet och social solidaritet. QPS stöder förverkligandet av grundläggande rättigheter som fastslagits i bl.a. Förenta nationernas (FN) allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna (yttrandefrihet, trosfrihet, frihet från fruktan och frihet från nöd), den europeiska sociala stadgan och EU:s stadga om grundläggande rättigheter. Utvecklingen av QPS måste gå hand i hand med att bekämpa bedrägeri och korruption.
2. QPS är en väsentlig del av ett socialt Europa därför att:
 - De erbjuder samhället konkreta fördelar, kombinerar social rättvisa och ekonomiska prestationer, för att främja och behålla jämställdhet, sysselsättning, god hälsa, och utbildning, och på så sätt främja arbetstagarnas och folkets välbefinnande.
 - De bidrar till värderingarna vi delar som solidaritet, jämställdhet och icke-diskriminering, och därmed tyglar vi allas förmågor och särskilda kännetecken till fördel för, hållbar ekonomisk utveckling och social och territoriell sammanhållning
 - De är väsentliga vad gäller att kämpa mot fattigdom och arbetslöshet, speciellt ungdomsarbetslöshet, samt
 - De är grundläggande när det gäller att bemöta de utmaningar som uppstår av ökad ojämlikhet i fördelningen av tillgångar, demografiska trender och klimatförändring
 - De fungerar som en buffert vid kriser
 - De är de kollektiva tillgångar och tryggar de en rättvisare omfördelning av tillgångar.
 - De spelar också en central och betydande roll när det gäller att fostra konkurrenskraft och sysselsättning i den privata sektorn.
3. Finansiering, organisation och utbud av tjänster måste utgå från solidaritet, respekt för de principer och värdering vi delar om lika tillgång, universalitet, kontinuitet, anpassbarhet, rimliga kostnader, närhet, social partnerskap och demokratisk kontroll för att upprätthålla och utveckla QPS. I centrum för en välfinansierad offentlig sektor står ett rättvist, effektivt skattesystem och -förvaltning. När offentliga tjänster utförs av privata företag bör arbetstagarnas rättigheter och löner och villkor vara jämförbara med de som erbjuds i den offentliga sektorn och eventuella vinster måste återinvesteras i tjänsten, inte sugas upp av aktieägare. Resultatet är att de spelar en omfördelningsroll som tryggar en mer jämlik fördelning av välstånd.
4. Europeiska, nationell och internationell politik måste ge stöd åt att utveckla rättvisa, progressiva skattesystem, och vända fokus från att beskatta arbete till att beskatta enbart miljö, tillgångar och kapital. Det är väsentligt lägga ned skatteparadis och att bättre motverka skatteflykt, skattefusk och korruption.
5. EPSU ställer sig emot mer liberalisering av offentliga tjänster och verkar mot deras återhämtning. Marknadsorientering förbättrar inte tjänsternas effektivitet eller kvalitet. Det krävs mer medvetenhet om konsekvenserna av marknadsorienteringen av offentliga tjänster, dvs. att denna undergräver de principer och värden som offentliga tjänster av hög kvalitet bygger på, främja korruption och ge kapital tillfälle att flytta iväg från produktiva, innovativa investeringar som ökar rikedom. De mångsidiga handelsförhandlingarna om ett internationellt tjänsteavtal får inte ytterligare undergräva offentliga tjänster. EPSU ska bidra till PSI:s verksamhet att påverka förhandlingarna.
6. Många medborgare ifrågasätter idag en ekonomisk politik, som i allt högre grad säkrar välstånd för allt färre människor, samtidigt som så många förblir fattiga. Denna modell utarmar och slösar också naturresurser, leder till klimatförändring och gör att människor blir sjuka. I centrum

för denna modell finns synen att offentliga tjänster inte är offentliga tillgångar utan handelsvaror, som ska köpas och säljas som allt annat. Kampen för QPS blir därför också en kamp för ett mer rättvist och hållbart ekonomiskt system. I kampen ingår att balansera användning av BNP (bruttonationalprodukten) med övriga indikatorer om välmående, bl.a. tillgång till offentliga tjänster av hög kvalitet.

Åtgärder:

- Fortsätta att erbjuda resurser för forskning, utbildning, kvalifikationer, kompetens, utbyte av informationer, att öka medvetenhet, bygga allianser med organisationer i civilsamhället och driva kampanjer i kampen för investeringar i offentliga tjänster av hög kvalitet, och mot olika former av marknadsutsättning, som hänger sammans med privatisering, entreprenader och offentligt-privata partnerskapsavtal.
- Utöva tryck för att mer offentliga utgifter ska satsas på offentliga tjänster och den offentliga sektorn, som en investering och inte som en kostnad, genom att upprätthålla och utveckla finansieringssystem som utgår från solidaritet, en rättvis, progressiv beskattning, och ett slut på skattekonkurrens, som krävs i EPSU:s Stadga för rättvisa skatter, och krav på en gemensam bolagsskattebas med en minsta skattesats på åtminstone 25 %. En gemensam skattebas/nivå får inte underminera högre nivåer som fastställs av medlemsstater.
- De kraftiga förändringar som offentliga tjänster genomgått, användarnas ökande krav och deras ändrade beteende i förhållande till offentliga tjänster ställer krav på förnyelse av tjänsterna. Fackföreningsrörelsen måste spela sin fulla roll vid förändringar av offentliga tjänster i syfte att stärka dem.
- Dra nytta av och främja positiva reformer, som erbjuder bättre offentliga tjänster på ett mer effektivt sätt, t.ex. offentligt-offentliga partnerskap.
- Bidra till debatterna om "bortom BNP", som bygger upp en rättvisare och mer hållbar ekonomisk politik.
- Stödja sociala och miljökriterier i offentliga avtal, t.ex. genom att kräva att företag som vinner avtal anställer ett visst antal arbetslösa eller anställer lärlingar, vilket säkrar att de anställs i enlighet med gällande kollektivavtal.
- Främja respekt för kollektivavtal och användning av klausuler om rättvisa löner i offentlig upphandling, och driva kampanjer att alla länder i Europa antar och genomdriver Internationella arbetsorganisationens (ILO) konvention 94, om sociala klausuler i offentliga avtal, även på det lokala planet.
- Undersöka hur det går att säkra medel att förhindra att privata företag från att tjäna omåttliga vinster på offentliga tjänster, särskilt om de får statsstöd eller andra former av offentliga subventioner. I det ingår att säkra öppenhet och en rättslig ram som garanterar informationsfrihet. Det är därför EPSU kräver en definition och införande av en rättslig ram som säkerställer kontroll, bedömning, öppenhet och informationsfrihet.
- Vidta åtgärder så att invandrare, även sådana som saknar dokument, skyddas från att utnyttjas och har tillgång till de tjänster de behöver.
- Driva kampanjer om särskilda handelsavtal i syfte att tillsammans med PSI utarbeta en alternativ handels- och investeringsram som utgår från att skydda offentliga tjänster, mänskliga rättigheter, bl.a. arbetstagarrättigheter och hållbar utveckling, och i linje med artikel 21 i EU fördraget, som föreskriver att EU:s internationella aktioner ska styras av de mänskliga rättigheternas och grundläggande friheternas universalitet och odelbarhet.
- Utreda om att grunda en plattform för offentliga tjänster som för samman Europeiska fackliga samorganisationen (EFS) / Pan-European Regional Council (PERC), det alleuropeiska regionala rådet, och övriga väsentliga europeiska fackliga federationer i syfte att stärka samarbete och driva kampanjer för att främja och försvara offentliga tjänster.

3. Stärka arbetstagares rättigheter och sysselsättning i Europa genom kollektivförhandlingar, social dialog och fackliga konfliktåtgärder

1. Kollektivförhandlingar är ett grundläggande medel för att erhålla och säkra anständiga löner, pensioner och anställningsvillkor för offentliganställda på branschövergripande, bransch- och företagsnivå. De är också ett viktigt sätt att uppnå en rättvis fördelning av intäkter.
2. Dock står kollektivförhandlingar under angrepp utan motstycke. Flera nationella regeringar har rivit sönder kollektivavtal eller satt stopp för förhandlingar, och EU-kommissionen, Europeiska centralbanken och Internationella valutafonden har gått samman i "trojkan" som ingriper i nationella avtalsförhandlingar.
3. Det ekonomiska styrningssystemet på EU nivå, som inrättats som konsekvens av eurons kris hotar att undergräva kollektivförhandlingar, i synnerhet inom den offentliga sektorn, och är liktydigt med en negativ samordning genom EU:s institutioner som kräver mer effektiv samordning från de europeiska fackliga organisationerna.
4. Mer än någonsin krävs det att vi nu tar itu med otrygga anställningar och att främja stabila och hållbara jobb av god kvalitet i offentliga tjänster, och det är särskilt brådskande med ett utbildningsutbud och jobb för yngre arbetstagare. Vi ska verka med EFS för att ungdomsgarantin genomdrivs ordentligt också i den offentliga sektorn.
5. Viktiga utmaningar återstår, och det krävs mer arbete, från tiden före krisen, inte minst vad gäller att skydda sämre avlönade arbetstagare och att avskaffa skillnaden mellan kvinnors och mäns löner. Nya metoder vore värdefulla inom politiska områden som vi täckt tidigare men där mer måste göras för att säkerställa utbildning och arbeten för ungdomar och mänskliga arbetstidsmönster.
6. Det förblir viktigt att i vår avtalsverksamhet ge medlemsförbund information och möjligheter att utbyta erfarenheter och exempel på god praxis. Samtidigt ska vi erbjuda stöd där det är möjligt för initiativ att bygga upp aktiva, engagerade medlemmar på arbetsplatsnivå och att samordna avtalsförhandlingar regionalt och/eller branschvis. Att värva medlemmar är en väsentlig del av vårt arbete. Att organisera fackligt är en väsentlig del av vår verksamhet. Att organisera handlar inte bara om att rekrytera medlemmar och säkra att de förblir lojala. Det ger dem medel att bli starka och självständiga, att mobilisera dem och för facken att bli en källa till uppslag och fungera som en motkraft till offentliga myndigheter och arbetsgivare. Nätverk för ungdomar spelar en viktig roll när det gäller att stimulera medverkan av ungdomar i all facklig verksamhet, inklusive EPSU:s organ. En stark fackföreningsrörelse bidrar till ett socialt Europa.
7. EPSU-anslutna förbund medverkade i en stor utvärdering av den branschvisa sociala dialogen i EU under 2012 och 2013. Utvärderingen visade enhälligt stöd från medlemsförbund för den branschvisa sociala dialogen i Europeiska unionen, både inom och utom EU, vilket visar att den är viktig både för vad den kan åstadkomma och som mönsterroll för utvecklingen på nationell nivå. Utvärderingen lyfte dock också fram de pågående utmaningarna med att göra den mer effektiv, dess resultat mer konkreta och bindande, och att också få arbetstagarna att satsa seriöst på att delta och medverka i förfarandet med förhandlingar och tillämpning av resultatet på nationell nivå.
8. Multinationella företag (på engelska multinational corporations – MNC) utför också offentliga tjänster, i synnerhet inom energibranschen, men också inom andra områden som sjukvård, utbildning, rättsväsende och kommunal verksamhet. För EPSU har det inneburit en större roll

med att samordna verksamhet i multinationella företag och europeiska företagsråd, samt att delta i förhandlingar om ramavtal.

Åtgärder:

- Fortsätta att stöda medlemsförbund att utbyta informationer om fackliga strategier vad gäller avtalsförhandlingar och lönebildning genom nätverket epsucob@ och utnyttja avtalskonferensen och arbetsgruppen för att granska möjligheter att samordna aktioner och kampanjer bland medlemsförbund om angelägna frågor, t.ex. otrygg anställning.
- Bistå och samordna stöd för medlemsförbund i arbetet med att organisera och försvara arbetstagares rättigheter genom avtalsförhandlingar, social dialog och fackliga konfliktåtgärder, bl.a. då regeringar och offentliga arbetsgivare negligerat eller upphävt avtalsförfaranden. Vi ska verka med EFS och utnyttja Europarådets besvär förfarande och med PSI till fullo använda ILO:s besvärssystem.
- Åter hävda vikten av allmänna riktlinjer för löneförhandlingar för att bibehålla lönernas köpkraft och trygga att löner utvecklas åtminstone i linje med den privata sektorn och ger arbetstagare en andel av de genomsnittliga nationella produktivitetssökningarna.
- Lobba, driva kampanjer och stödja EFS för att få ändringar i det ekonomiska styrningssystemet så att det antar en balanserad metodik till löner, som inte bara fokuserar på frågan om kostnadskonkurrens utan framför allt tar hänsyn till anständiga och rättvisa inkomster, och lönernas roll när det gäller att upprätthålla efterfrågan och förhindra deflation.
- Driva kampanjer mot besluten som fattas av EU:s institutioner då de påtvingar specifika reformer av lagstadgade eller avtalsförhandlings och lönebildningssystem, som t.ex. att sätta stopp för löneindexering, decentraliserade avtalsförhandlingar och att närmare koppla (nominella) löner till produktivitet.
- Med hänsyn till nationella regeringars och EU-institutioners angrepp på avtalsförhandlingar belysa det faktum att EU i all sin politik främjar ratificering och effektiv tillämpning av ILO:s konventioner om kärnarbetsnormer och andra konventioner. Detta ska särskilt innefatta konvention 151, som omfattar rätt till avtalsförhandlingar i offentliga tjänster.
- Driva kampanjer lobba och stödja medlemsförbund att erbjuda bättre skydd för lågavlönade arbetstagare genom "en lön man kan leva av" såväl som bättre minimilöner i kollektivavtal och minimilöner som fastställs enligt lag, där detta existerar, och att fortsätta att satsa på målet att uppnå en lagstadgad minimilön på minst 60 % av landets genomsnittlön.
- Stödja medlemsförbunden i sitt arbete att minska löneskillnader mellan kvinnor och män inom offentliga tjänster.
- Stödja alla initiativ hos EPSU:s medlemsförbund om att samordna branschvisa och eller regionala avtalsförhandlingar.
- Fortsätta att erbjuda ett informationsutbyte om avtalspolitik genom möten, konferensen, e-post. EPSU:s webbsida, mm.
- EPSU ska studera olika sätt att försöka genomdriva sin avtalspolitik och stimulera medlemsförbund att inbegripa gemensamma mål i sina avtalsförhandlingsplaner, samt att bevaka och granska detta förfarande under en period på fyra eller fem år. Detta skulle kunna tillämpas på centrala frågor som lika lön, otryggt arbete och utbildning eller jobb för yngre arbetstagare. Det kunde erbjuda en tydlig struktur och inriktning för vårt arbete om dessa frågor och framhäva styrkan och omfånget på stödet hos våra medlemsförbund för handlingar inom dessa områden vid kontakter med arbetsgivare.
- EPSU ska utvärdera sin politik om att minska och omorganisera arbetstid och ska fortsätta att kämpa mot eventuella ändringar av definitionen av arbetstid, och för att avskaffa det

enskilda undantaget i arbetstidsdirektivet.

- EPSU ska, med hänsyn till några av de viktigaste frågorna som identifierats i utvärderingen av den sociala dialogen arbeta med medlemsförbund för att åstadkomma bättre tillämpning av överenskomna texter och stöda medlemsförbund att bygga upp kapacitet nationellt och förbättra medverkan av både fackliga och arbetsgivarorganisationer. Vi ska förbättra samordning av policy över branscher där så krävs och säkra ett utbyte av god praxis mellan branscher. Vi ska också tillsammans med medlemsförbund utforska den sociala dialogen kan utvidgas till andra prioriterade branscher och ta itu med de resurskonsekvenser som det skulle innebära.
- EPSU ska fortstätta att stödja medlemsförbund med att bygga upp fackliga nätverk och europeiska företagsråd och förbättra samordning inom företag och branscher. I samråd med medlemsförbund ska EPSU fortsätta att använda och granska sitt förfarande om att förhandla gränsöverskridande avtal.

4. Ekonomisk politik: från åtstramning i riktning mot ett mer balanserat system med ekonomisk och social styrning

1. Åtstramningsåtgärder har undergrävt all ekonomisk återhämtning i Europa och lett till ett oantagbart umbärande i många länder. Utmaningen är nu att säkra att de länder i Europa som berörs av dessa åtgärder inte låses fast i ett förfall. Fasta åtgärder krävs för att säkerställa detta för skapa jobb, ta itu med fattigdom och kämpa för social rättvisa och offentliga tjänster av hög kvalitet. Att gå tillbaka till samma situation som tidigare får inte ske. Det finns ett reellt behov för en grundläggande förändring av nationell, EU och global politik, och särskilt med ett skifte om hur man ser på offentliga utgifter, investeringar och beskattning. De måste betraktas för de bidrag de kan erbjuda i riktning mot ekonomiska, sociala och miljöframsteg, snarare än att ses som hinder för ekonomisk tillväxt.
2. Det är uppenbart att varken EU:s institutioner - kommissionen, rådet och centralbanken - eller de globala institutionerna som Internationella valutafonder eller Organisation for Economic Co-operation and Development har utarbetat någon som helst en politik som tryggar en balanserad ekonomisk återhämtning.
3. Utmaningen är dock att försöka svara på mer grundläggande frågor om ekonomiska framsteg och hur vi kan gå i riktning bortom de aktuella tillväxtåtgärdernas begränsningar och identifiera mer hållbara och mer inkluderande åtgärder för ekonomiska framgångar, med hänsyn till att bruttonationalprodukten (BNP) inte tar hänsyn till sociala och miljömässiga konsekvenser och mervärdet av offentliga tjänster.
4. Oavsett vilka former ekonomisk styrning tar måste den vara demokratisk och ta hänsyn till sociala och miljöfrågor. Fackföreningar har en roll att spela på det nationella, europeiska eller globala planet.

Åtgärder:

- Att arbeta med EFS gentemot EU:s institutioner och med PSI gentemot globala organisationer med att lägga fram en alternativ ekonomisk politik, med en mer balanserad behandling av offentliga utgifter, rättvisa skatter och offentliga investeringar.
- Stärka fackets inflytande på de europeiska och internationella finansinstitutionernas politik och program.
- Att stödja EFS' satsningar att få tillstånd stora ekonomiska reformer av EU:s ekonomiska styrningssystem för att säkra en större roll för europeiska och nationella parter på arbetsmarknaden, för nationella riksdagar och europaparlamentet, vid den europeiska terminens alla steg. Sociala och miljöfrågor få företräde över den ekonomiska politik och de mål som fastställs av EU:s institutioner, och man måste flytta ifrån en trång inriktning på budgetdisciplin och att vidmakthålla en låg inflationstakt. Europeiska centralbankens (ECB) ansvarsområde bör ta hänsyn till sysselsättning i samma utsträckning som till prisstabilitet.
- Säkerställa att eventuella omförhandlingar av aktuella fördrag ska:
 - återspegla vår vision av ett alternativt Europa
 - vara ett klart och öppet förfarande med möjligheter för brett samråd med medborgarna och delaktighet i överläggningarna om fördraget
 - inkludera en roll för fackliga organisationer inom viktiga områden som ekonomisk styrning och socialpolitik, då fackföreningar spelar en viktig roll inom dessa områden som part på arbetsmarknaden.
- Verka inom EFS och samhället i stort för att säkra att ändringar av EU fördraget bidrar till en

mer demokratisk, mer ekonomiskt och socialt balanserad Europeisk union och gå ifrån den trångsynta åsikten att det ska vara fritt fram att maximera vinst och för fria marknader. Bidra till diskussioner om alternativa årliga tillväxtöversikter och strukturreformer, som främjar hållbar utveckling, sysselsättning, jämställdhet och en rättvis fördelning av tillgångar. Inom eurozonen innebär det att hävda vikten av lämpliga system att hjälpa länder som erfar problem att skapa tillväxt, utveckling och jobb, och att mobilisera resurser. EPSU stöder, som alternativ till en ekonomiskt och socialt skadlig krishanteringpolitik ett omfattande tioårs investeringsprogram för Europa på två procent av EU:s bruttonationalprodukt, som särskilt utformas för att bistå centrala områden som forskning, vård, utbildning, energi, vatten, avfall transport sociala tjänster och telekommunikationer. För att minska statsfinansernas beroende av finansmarknaderna och förbättra diverse EU-länders ekonomiska situation och minska deras räntebörda stöder EPSU utfärdande av euroobligationer och initiativ för att öka strukturfonders and offentliga investeringars bidrag till hållbar tillväxt. Slutligen är det nödvändigt att driva en kampanj för att låta den Europeiska centralbanken låna direkt till medlemsstater till en bättre ränta än finansmarknaderna, som tar ut en extra premie.

- Agera mot följderna av ny lagstiftning om ekonomisk styrning och Europeiska centralbankens, EU-kommissionens, Eurozonrådets och Trojkans roll för avtalsförhandlingar, lönepolitik och arbetsmarknadsparternas självständighet.
- Fortsätta att sätta tryck på europeisk nivå, och genom PSI på global nivå, att fler länder ska anta en finansiell transaktionsskatt som medel att reglera finanssektorn och som stort bidrag till ett rättvisare skattesystem, för att garantera offentliga resurser för socialt nyttiga varor och tjänster.
- Bygga på kampanjen "Nej till skattefuskar" och fortsätta att sätta tryck på offentliga myndigheter att förbättra indrivningstakten för skatter och att bli av med kryphål för skatter som utnyttjas av företag och rika individer.
- Fortsätta att samarbeta med andra organisationer och experter för att berika debatten om att utarbeta alternativa ekonomiska metoder som främjar välbefinnande och jämställdhet, och inte enbart ekonomisk tillväxt.

5. Klimatförändring – vilka prioriteter för en hållbar utveckling?

1. Klimatförändring är den stora utmaningen för nuvarande och kommande generationer. Många känner en stark oro för dessa klimatförändringar som alla drabbas av i olika utsträckning. Det är de fattiga, särskilt i utvecklingsländerna som drabbas mest, och det är också de som har de sämsta förutsättningar att förbereda sig på klimatförändringar och deras skadeverkningar. Vi håller på att nå bristningsgränsen då oåterkalleliga ändringar kommer att äga rum - och har redan ägt rum - och tärningen är kastad, och det blir omöjligt att kontrollera vad som händer i framtiden. Klimatförändring orsakas av den dominerande ekonomiska modellen och jakten efter maximal vinst och tillväxt till varje pris. EPSU förordar att kampen mot klimatförändring integreras med EU:s politik och lagstiftning, biståndsprogram och investeringsbeslut med tydliga, ambitiösa mål. Principen om en rättvis omställning mot ett koldioxidsnålt- eller t.o.m. noll koldioxid-samhälle, med bl.a. sysselsättningsalternativ och utbildning för berörda arbetstagare, bör integreras i EU:s politik.
2. Offentliga tjänster är av central betydelse när det gäller att svara på klimatförändring, både på kort och på lång sikt. De har nyckeln till att ändra från ett mönster som bygger på produktivitet och ekonomisk lönsamhet till ett som bygger på välbefinnande och att svara på behov. Offentliga tjänster har en utjämnande effekt på inkomster och välbefinnande, och kan erbjuda somliga tjänster som sjukvård mer effektivt än privata operatörer, eftersom resurserna fokuseras där de behövs. Faktiskt är grön omställning, att ersätta användning av fossila bränslen med förnyelsebar energi och energieffektiva lösningar och andra klimattilltag en del av svaret på den ekonomiska krisen. Den offentliga sektorn har ansvaret på just de tjänster som får en ökad betydelse i tillpassningen till klimatförändringarna – energiförsörjningen, avfall, vatten, utbildning, hälso- och socialtjänster. Men också då omställningen kräver massiva investeringar, nationellt som på EU nivå, investeringar i förnyelsebar energi, i energieffektivisering av offentliga arbetsplatser och fastigheter, i infrastruktur och i förebyggande av konsekvenser av naturkatastrofen. I princip att göra allt miljövänligt, från produktion över transport till turism.
3. För att handskas med klimatförändring och andra miljöproblem kräver EPSU en omedelbar "Green New Deal" och en mer långsiktig "Stor omställning" i riktning mot hållbar utveckling. Denna omställning omfattar finansiella reformer, gröna investeringar och stimulanspaket, såväl som en omfördelning av inkomster och tillgångar. Det betyder också att granska fördelningen av arbetstid och att omarbete infrastrukturer som låser industriländerna i hög konsumtion av energi (genom att upprusta byggnadsbeståndet, transportsystem och livsmedelssystem), tillsammans med en mer vidsträckt medverkan av arbetstagare och medborgare i beslut om hur varor och tjänster tillhandahålls. Klimatfrågan måste överst på dagordningen igen. Facket har ett gemensamt ansvar tillsammans med miljöorganisationer, brukarorganisationer och andra gräsrotsrörelser för att det igen sätts fokus på klimatet likväl som vi har ett gemensamt ansvar för att hitta och utveckla klimatsmartare lösningar, att skapa ett klimatvänligt samhälle.
4. Vi skall påvisa samspelet mellan en aktiv investerings- och jobbskapande politik och en grön och klimatvänlig omställning.
5. Fokus måste flyttas från tillväxt till varje pris mot en hållbar, miljö- och klimatvänlig tillväxt.

6. Svaren på klimatförändringarnas utmaningar är globala. Även om Europa är i spetsen med ambitiösa mål för att nå ett low or even zero carbon society, måste alla tongivande ekonomiska globala aktörer bidra. Går Europa bara ensam kan konkurrensen snedvridas med konsekvensen för jobben och välfärden och den politiska (eller folkliga) uppbackningen till ambitiösa klimatmål kommer att försvagas.
7. Det är inte bara i formuleringen av politiken, nationellt som internationellt som facket har ett ansvar. Vi har också ett ansvar för att skapa dialog på arbetsplatsen. Det är vi som känner arbetsplatsen, våra medlemmar som har de nödvändiga yrkeskunskaper om hur man kan omställa och utveckla verksamheten. Social dialog är avgörande i omställningsprocesser.
8. Vi har alla också ett personligt ansvar, båda i arbetslivet som i privatlivet. Vi kan som enskild person göra mycket genom att ändra vår egen klimatpåverkan. Men många av oss behöver vägledning för att kunna göra detta. Här kan facket också spela en viktig roll, t.ex. genom att förhandla ramverk som erbjuder incitament till förändringar.

Åtgärder:

- Fortsätta att utarbeta ett perspektiv för offentliga tjänster och facket till klimatförändring och hållbar utveckling.
- I de fasta kommittéerna och den branschvisa sociala dialogen utarbeta särskilda ställningstaganden och aktiviteter.
- Kräva att regeringar och EU engagerar sig att göra massiva offentliga investeringar i gröna jobb, i att göra offentliga arbetsplatser och infrastrukturer grönare, i forskning och utveckling kring förnybar energi, särskilt inom grundlast förnybar energi, i teknik som bidrar till ett koldioxidsnålt samhälle och i erforderliga kvalifikationer och kompetens.
- Utforska argument för offentliga tjänster (och offentligt ägande) att ha en roll när det gäller att handskas med klimatförändring, bl.a. i förnybar energi och nätverk.
- Stödja bindande mål för energieffektivitet och koppla främjande av grön energi och energieffektivitetskampanjer till sociala och ekonomiska kampanjer, t.ex. att göra slut på bränslefattigdom som är samhällets ansvar.
- Integrera sociala och miljökriterier i offentlig upphandling.
- Fastställa ett mer detaljerat ställningstagande med utgång från allmänna rekommendationer och EFS politik om CO2 skatter och skatter på produkter och förfaranden som förorenar miljön.
- Fortsätta diskussioner om lämpliga mål för minskning av CO2 och utsläpp av andra växthusgaser för perioden 2020 tills 2050.
- Delta i diskussionen om Bortom BNP, som ett led i att utforska en annorlunda utgångspunkt för ekonomisk politik och innebörden av en hållbar utveckling för arbetstagare och medborgare, med hänsyn till den globala fördelningen av inkomster, tillgångar och tillväxt.
- Utarbeta information om hur miljö- och klimatförändring kan hanteras på arbetsplatsnivå och genom avtalsförhandlingar.
- Integrera näringslivets och förvaltningars sociala och miljöansvar i den fackliga politik som faller inom EPSU:s verksamhetsområde.

6. Migrantarbetstagares rättigheter

1. Migranter¹ bidrar stort till ekonomin, till utförande av offentliga tjänster, särskilt inom vård och omsorg, och till att utveckla ett multikulturellt samhälle.
2. Invandrade arbetstagare måste ha rätt att behandlas jämlikt på arbetet, med tillgång till sjukvård, omsorg, utbildning, yrkesutbildning, bostäder, samhällsliga rättigheter och långsiktig uppehållstillstånd och medborgarskap.
3. Den allt djupare sociala och ekonomiska krisen har gett diverse politiska tendenser tillfälle att främja ett uppsving av en främlingsfientlig politik mot invandrare och t.o.m. våld, samt restriktioner på möjligheter att utnyttja offentliga tjänster som vård och utbildning, tillgång till bostad och kultur.
4. Krisen har också lett till ändrad migration, och flera länder upplever nu en stor ökning av emigration, vilket leder till akuta problem med den nationella arbetskraftsförsörjningen, särskilt inom offentliga tjänster.
5. En anständig invandringspolitik ska säkra att migration är frivillig, rättvis och human, och baserad på en global omfördelning av tillgångar, demokratisk utveckling och anständiga inkomster och jobb, såväl som rätten till offentliga tjänster av hög kvalitet. Den bör inte baseras på en trångsynt bedömning av Europeiska unionens ekonomiska behov eller på mottagar- eller avsändarländer.
6. De kvinnliga invandrarnas roll måste särskilt erkännas, och därmed frågor om att försöka försäkra jämställdhet, ta itu med trakasserier och våld, såväl som att erbjuda barn- och äldreomsorg.
7. EU:s den och nationella invandringspolitiken är ofta fragmenterad, selektiv och repressiv, den skapar en komplicerad hierarki med arbetstagarrättigheter som gör det svårare att genomdriva arbetslagstiftning och att organisera fackligt.
8. Det finns allvarliga brister vad gäller personalen på invandringstjänster och utbildningen av arbetstagare, särskilt i förhållande till kunskaper som invandrares grundläggande mänskliga rättigheter. Det borde finnas offentligt tillgängligt tillhandahållen rättslig och allmän information och råd för migrantarbetstagare, bl.a. också från fackliga organisationer.
9. Fackförbund har ett ansvar att stöda och organisera invandrade arbetstagare (oavsett de har dokumentation eller inte) och bekämpa rasism, främlingsfientlighet och social dumpning.
10. Vi fördömer att invandrare kriminaliseras och interneras, och att avtal skrivs om att försöka hålla kvar asylsökande i utomstående länder, som inte respekterar grundläggande mänskliga rättigheter.
11. Asylsökande bör i mesta möjliga mån ha samma rättigheter som andra invandrare.
12. Det finns en nedåtgående tendens vad beträffar erkännande av flyktigstatus, vilket förvärras av nedskärningar av den offentliga sektorn. Ändock kommer antalet asylansökningar på grund av

¹ Inom EU används i rättsliga sammanhang uttrycket "migrant" främst som hänvisning till medborgare i tredje länder (dvs. som kommer utifrån EU). I praktiken används dock uttrycket på ett bredare sätt, dvs. för att beskriva människor som flyttar från en plats till en annan för att söka arbete eller bättre livsvillkor.

rädsla för förföljelse, klimatförändring och ekonomisk nöd inte att minska. Att som tillflykt söka asyl kommer också att öka om lagliga kanaler för invandring stoppas. EU borde inte främja att asylförfaranden läggs ut till tredje länder.

Åtgärder:

- Vidta åtgärder så att invandrare, inklusive papperslösa, skyddas från exploatering samt har tillgång till de tjänster de behöver.
- Stödja tillgång till medborgarskap och medborgerliga rättigheter och EFS' uppmaning om fullständigt medborgarskap efter 5 års bosättning.
- Stödja och främja att invandrare organiseras och representeras i fackliga organisationer.
- Stödja EFS' krav på lagstiftning om invandrares rättigheter, med utgång från ILO:s konventioner 97, 143 och 189.
- Förorda lagstiftning som säkrar att privata rekryteringsförmedlingar inte kan kräva att migrantarbetstagare betalar för att få arbete, varse sig i hem- eller i värdlandet, och stödja PSI:s yrkan på en kraftigare ram som reglerar rekryteringsförmedlingar i både EU och ursprungsländer, baserad på Världshälsoorganisationens beteenderegler.
- Genomdriva vårt löfte att fördöma att migranter utan dokument anhålls.
- Samordna kampanjer med EFS och PSI att länder ska ratificera FN:s konvention för skydd av migrantarbetare och ILO:s konvention om hushållsanställda.
- Lyfta fram den sociala och ekonomiska inverkan på migranternas ursprungsländer och fortsätta att utöva tryck för noggrant målinriktat bistånd, avskrivning av olagliga eller avskryvade delar av skulder, ersätta frihandel med rättvis handel och skapa rättvisa regler.
- Utnyttja social dialog och avtalsförhandlingar både nationellt och på EU nivå för att:
 - motverka rasism, särskilt inom polisen och rättskipningssystemet;
 - erhålla mer utbildning för anställda inom invandartjänster om migranternas mänskliga rättigheter och utarbeta beteenderegler för tjänstemän som hanterar invandrarärenden;
 - hävda att en mer mångfaldig arbetsstyrka rekryteras i alla offentliga tjänster, samt;
 - säkra lika behandling och lika lön för arbete av lika värde för alla arbetstagare.
- Utbyta god praxis om integrering och tillgång till välfärdssamhället.
- Bygga på och utöka de politiska och forskningsrekommendationer som gjordes av Euromeds migrationsprojekt (2010-2012) i syfte att utarbeta välfinansierade och välkomnande offentliga migrations- och asyltjänster, som erbjuder en första kontakt för nykomlingar till en god förvaltning och information om arbetstagares rättigheter.
- Fortsätta att verka för tillämpning av EPSU/HOSPEEM:s uppförandekod om etisk rekrytering inom vården och att utvidga dess tillämpning på andra branscher.
- Kritiskt bedöma fackets medverkan vid alla forum som behandlar invandring när diagnoser görs om underskott på arbetsmarknaden och brist på kompetens.
- Stödja åtgärder i riktning mot att reglera odokumenterade migrantarbetstagares ställning och hävda att det behövs en sammanhängande permanent ram, snarare än ett improviserat system som tillfälligt reglerar det, och plötsligt lägger bördor på myndighetsförvaltningar.
- Argumentera för att sociala och arbetsklausuler inkluderas i offentliga avtal för privata (ideella och vinstdrivande/kommersiella) utförare i samband med offentliga upphandlingar till stöd för principen om lika lön för lika arbete.
- Argumentera för att ansvar förflyttas och policy utarbetas beträffande sysselsättning och mänskliga rättigheter, och inte enbart ses som en fråga om invandringskontroll.

7. Verka mot jämställdhet, minska löneskillnader och förhindra våld och diskriminering

1. Den offentliga sektorn är en stor arbetsgivare för kvinnor, utförare av vård och omsorg, regulator av arbetsmarknaden och socialt ansvarig arbetsgivare. Den måste garantera lika behandling av kvinnor och män. Dess kapacitet att försvara arbetstagare och medborgare mot alla former av ojämsställd behandling och diskriminering har allvarligt underminerats av omfånget av åtstramningsåtgärderna i många länder.
2. Nedskärningarna har oproportionerligt påverkat kvinnor genom förlorade arbetstillfällen, minskade löner eller lönestopp, och indragningar eller ändringar av väsentliga omsorgstjänster. De har också kraftigt utmanat det sätt på vilket den offentliga sektorn kan hantera andra former av diskriminering – på grund av etniskt ursprung, ras, funktionshinder, ålder, sexuell läggning, etniskt ursprung, religion eller trosuppfattning.
3. Dessutom hotar social dumpning i samband med privatisering och entreprenader hotar dessutom tidigare framgångar för jämställdhet för många grupper arbetstagare, som utsätts för diskriminering.
4. Löneskillnader mellan kvinnor och män fortsätter att utmana fackliga organisationer i Europa, då kvinnor tjänar i genomsnitt 17 % mindre än män. Det förekommer stora variationer mellan länder, och tendensen fortsätter att visa att skillnaderna är lägre i den offentliga sektorn än i den privata sektorn.
5. Att avskaffa löneskillnader mellan kvinnor och män kräver handling att åtgärda ett antal orsaker: undervärderingen av kvinnors arbete, såväl som deras kompetens och färdigheter, inverkan av uppehåll i karriären för att vårda barn eller familj, skillnaden mellan hel- och deltidsarbete och könssegregering vad gäller sysselsättning, bransch och arbetsmönster.
6. Det krävs också ett erkännande att skillnaderna mellan kvinnors och mäns löner ökar med utbildningsnivå, med hierarkiskt ansvar, ålder, antal tjänsteår, invandringsstatus och etnisk bakgrund, men också att löner för både män och kvinnor tenderar att vara lägre i branscher som domineras av kvinnor.
7. Allt detta har också skadliga effekter på kvinnors pensioner och ökar den redan högre risken kvinnor löper att bli fattiga.
8. Invandrarkvinnor ställs inför en mångsidig diskriminering, som förvärras av den utsatthet som regeringars och EU:s invandringspolitik och restriktiva asylpolitik leder till.
9. EU-kommissionens engagemang att avskaffa löneskillnader mellan kvinnor och män och att ta itu med andra former av diskriminering undergrävs av dess marknadsdrivna politik om offentliga tjänster och dess och den Europeiska centralbankens krav på återhållsamhet för löner i den offentliga sektorn.
10. Den europeiska sociala dialogen kan fortsätta att erbjuda medel för framsteg, både på branschövergripande nivå genom handlingsramen om jämställdhet (mars 2005) och på branschnivå genom verktygslådor, riktlinjer om jämställdhetsplaner och konferenser.

EPSU ska bygga på de branschvisa framstegen sedan 2009, t.ex. antagandet av ett uttalande om öppenhet och datainsamling om lika lön i statsförvaltningar såväl som att vi inom branschen allmännyttiga verk tecknat det första gränsöverskridande jämställdhetsavtalet.

11. Framgång med att avskaffa löneskillnader mellan kvinnor och män kräver att alla fackliga organisationer och offentliga myndigheter samarbetar och att arbetsgivarna verkligen engagerar sig för det.
12. Samtidigt som EPSU har bra kvinnlig representation i sina organ krävs fler åtgärder för att uppnå paritet mellan könen i linje med federationens stadgar.

Åtgärder:

- Bekämpa diskriminering på arbetsplatsen beträffande kön, ålder, sexuell läggning, ras, etniskt ursprung, religion, tro och funktionshinder och kräva att omarbetningen av EU:s lagstiftning mot diskriminering släpps fri.
- Verkställa och främja EPSU:s gemensamma mål att uppnå lika lön genom avtalsförhandlingar, kraftigare system för att genomdriva EU och nationella lika löner, och bättre EU lagstiftning om lika lön i samarbete med EFS.
- Belysa att det är nödvändigt att genomföra jämställd behandling och att ta itu med diskriminering i EPSU:s krav på offentliga tjänster av hög kvalitet till rimligt pris.
- Fortsätta att utmana privatisering och entreprenader och olika former av marknadsutsättning av den offentliga sektorn, som kan förvärra ojämlikheter av alla slag och gör många grupper arbetstagare ännu mer utsatta för trakasserier och diskriminering.
- Motarbeta alla angrepp på moderskaps- och föräldrarättigheter, t.ex. nedskärning av löner och semester, samt att driva kampanjer för att skydda och förbättra existerande rättigheter.
- Driva kampanjer för en EU-rättighet att arbeta heltid och att erhålla betald föräldraledighet, inklusive betald pappaledighet som inte är överförbar, genom lagstiftning och/eller social dialog, samt för ett bättre direktiv om gravida arbetstagare som skrivs in i lagstiftning.
- Lobba för jämställdhetsklausuler i offentliga avtal, i linje med EU:s lagstiftning om offentlig upphandling.
- Uppmana EU-kommissionen att granska klassificering av yrken inom vårdtjänster som är avsikten med färdplanen för jämställdhet 2006-2010, i samråd med EPSU.
- Bevaka likalönstendenser och lönesystem, befordra checklistan om lika löner och erbjuda stöd och dokumentation till medlemsförbund som verkar för att minska löneskillnader mellan kvinnor och män, bl.a. med exempel på samarbete mellan fackliga organisationer som lett till ändringar av löneförhållanden mellan mans- och kvinnodominerade branscher, och hur man bäst ökar löner i branscher som domineras av kvinnliga arbetstagare.
- Driva målet om att minska löneskillnaden mellan kvinnor och män med fem procentenheter före nästa kongress.
- Kartlägga inverkan av åtstramningsåtgärder, reformer av den offentliga sektorn och avregleringen av den inre marknaden på jämställdhet, lika behandling och åtgärder mot diskriminering av alla slag, samt aktivt vidta åtgärder för att uppväga deras effekter.
- Främja utbildning om åtgärder för att stimulera lika behandling och att handskas

med diskriminering och trakasserier, i samarbete med PSI och utbildningsinstitutet ETUI.

- Främja integrering av jämställdhetsperspektiv i alla EPSU:s branscher genom att befordra ett jämställdhetsperspektiv när bedömningar görs av inverkan på kvinnor och män av alla planerade verksamheter i alla branscher, på alla nivåer, inklusive finanser.
- Fortsätta att verka för könsparitet och/eller proportionerlig representativ medverkan i alla EPSU:s kommittéer och aktiviteter.
- Fortsätta att säkra implementering av avtalet för många branscher om våld från utomstående på arbetsplatser, och att fundera på fler branschavtal, t.ex. inom hälso- och sjukvården samt kommunal och regional förvaltning.
- Fortsätta med information, kampanjer och gräsrotsaktioner för att förhindra och bekämpa alla former av fysiskt och/eller psykiskt våld av en eller flera utomstående.

8. Sociala tjänster för alla

1. Sociala tjänster grundas på principer om solidaritet, lika tillgång, universalitet, kontinuitet, rimliga priser, närhet, skydd för användare och demokratisk kontroll. De omfattar ett brett urval tjänster, från barnomsorg, äldreomsorg, hemvård till sociala skyddsorgan, samhällstjänster, övervakning och sociala integrationstjänster. Principerna måste stöttas av rättsliga ramar och säkra att tjänsterna erbjuds alla medborgare, oavsett inkomster eller geografiskt läge. Det är endast på detta sätt som viktiga samhällsmål, t.ex. kampen mot fattigdom, för ekonomisk och social rättvisa, och för social och territoriell sammanhållning, kan uppnås.
2. Sociala tjänster utförs av olika förvaltningsnivåer såväl som av ideella och vinstdrivande utförare, bl.a. multinationella företag (på engelska multinational companies - MNC). EPSU erkänns som arbetsmarknadsparter för branscherna "vård och sociala tjänster", oavsett om tjänsterna utförs i privat eller offentlig form. och "kommunal och regional förvaltning" och företräder arbetstagare inom alla sociala tjänsteområden, oavsett vilken sorts organisation står som utförare.
3. Länder med sociala tjänster av god kvalitet och ett omfattande socialförsäkringssystem presterar bättre vid internationella jämförelser. Sociala tjänster stöder och hjälper människor inte bara när de befinner sig i de mest utsatta situationerna, utan under deras hela liv. Investeringar i sociala tjänster lönar sig tack vare bättre integration och delaktighet. Sociala tjänster förbättrar människors möjligheter att arbeta och ökar deltagandet i arbetsmarknaden, bl.a. för missgynnade grupper som personer med funktionshinder, oavsett det är socialt och/eller fysiskt. Tillgång till barn- och äldreomsorg av god kvalitet innebär att kvinnor inte tvingas arbeta deltid, kan arbeta heltid och bli ekonomiskt oberoende, utveckla en karriär och stanna kvar på arbetsmarknaden i stället för att lämna den för att ta hand om föräldrar eller barn. Sociala tjänster har en grundläggande roll som stöd för jämställdhet, kvinnors tillgång till arbetsmarknaden och en bättre balans mellan arbets- och privatliv för både kvinnor och män.
4. Sociala tjänster är beroende av kollektiva finansieringskällor, allmänna skatter och/eller socialförsäkringar. Denna finansiering ansvarar för ett stort antal av de fyra miljoner jobb som skapats inom vård och hemtjänster i EU mellan 2000-2010, och är avgörande vad gäller att möta den växande efterfrågan på tjänster, som hänger samman med en åldrande befolkning och längre medellivslängd. Offentligt tillhandahållande utan vinst av sociala tjänster säkrar att den mycket efterfrågade offentliga finansieringen spenderas på de tjänster som utförs och inte går förlorad till privat vinst. Vinstmaximering går stick i stäv med allmänintresset och mål för social välfärd. Myndigheter på alla nivåer har ett ansvar att se till att det finns regler som driver igenom skyldigheten att tillhandahålla offentliga tjänster, bl.a. genom utvärdering, bevakning, verifiering och sanktioner.
5. Sociala tjänster behövs mer än någonsin under denna lågkonjunktursperiod, då människor i allt högre grad berörs av arbetslöshet, fattigdom, dålig hälsa, brottslighet, rasism och andra former av våld. Och ändå skärs sociala tjänster ned. Dessa nedskärningar har en stor inverkan på samhället, skapar sociala problem och ökar sociala kostnader på lång sikt. Ny forskning visar ökat socialt utanförskap, men också nya sätt på vilka detta utanförskap kan hanteras, vilket driver utveckling av nya tjänster. Större medvetenhet om konsekvenserna av fattigdom, och ett ökat internationellt engagemang att ta itu med detta problem spelar också en roll. Minskade nationella sociala skyddssystem flyttar också ansvaret till den lokala nivån, och ökar kommunala och regionala förvaltnings roll i att finansiera och utföra sociala tjänster. Den rollen måste stödjas genom lämpliga extraresurser.

6. I många länder har privatisering av omsorg lett till avtal med "noll arbetstimmar", otillräcklig kontakttid med klienter och löner under lagstadgat minimum. Det har förvärrats av låg organisationsgrad och avsaknad av starka fackförbund. Det är brådskande att stärka facklig organisering, social dialog och avtalsförhandlingar för att förbättra löner och arbetsvillkor. I många länder saknas kollektivavtal för en rad underkategorier utanför den offentliga sektorn eller också är de av begränsad omfattning, tillämpas inte ordentligt eller når inte ut de arbetstagare som mest behöver dem, t.ex. invandrare som arbetar med omsorg i hushåll.
7. EPSU:s medlemsförbund strävar efter att säkra att arbets- och lönevillkor utvecklas genom avtalsförhandlingar och att de kan garantera alla arbetstagare ett anständigt livsuppehälle. Vi stöder också utformning av tjänstepaket för svaga äldre, föräldrar som behöver barnomsorg, funktionshindrade, m.fl., i samband med strukturerade arbetsförhållanden. Det möjliggör innovativa tjänster och tillfällen att uppgradera arbetets kvalitet med det väsentliga målet att bättre belöna personer vars kompetens traditionellt undervärderats. Kraftigt, effektivt rättsligt skydd behövs särskilt för utsatta arbetstagare, t.ex. invandrare som arbetar i hushåll, och offentliga arbetsförmedlingar måste spela en mer aktiv och stödjande roll.
8. Att stärka och/eller utveckla social dialog och avtalsförhandlingar inom sociala tjänster nationellt och på EU nivå är av central betydelse vad gäller att förbättra kvaliteten på sysselsättning och tjänster. Könndimensionen måste betonas och effektiva åtgärder vidtas att ta itu med och överbrygga löneskillnader mellan kvinnor och män, med hänsyn till den stora andelen kvinnor som arbetar inom detta område. För EPSU och dess medlemsförbund är det en viktig prioritet att förbättra arbetets kvalitet, inte minst för de som arbetar inom personliga sociala tjänster, i förhållande till löner och arbetsvillkor, tillgång till basutbildning och kvalifikationer som ger tillträde till sociala yrken och fortsatt yrkesutveckling, välmående på arbetsplatsen, tillräcklig personaltäthet, reglerad arbetstid och viloperioder.

Åtgärder:

- Att främja och kämpa i hela Europa för universella sociala tjänster som offentliga tjänster, som organiseras kollektivt på grundval av principen om samhällstjänst, och stöttas av tydliga rättsliga ramar.
- Att kämpa mot en nedskärning av budgeten för sociala tjänster och för en lämplig finansiering och personal för sociala tjänster.
- Sträva efter att professionalisera dessa arbeten för bättre kollektiva garantier.
- Att organisera och öka medlemskap i facket inom sociala tjänster och öka täckningen av kollektivavtal för arbetstagare.
- Att utforska om det är genomförbart att få ett rättsligt EU instrument om sociala tjänster, med utgång från fördragets artikel 14 om att utveckla regelramar för utförare av sociala tjänster.
- Motarbeta att socialskydds- och socialförsäkringsorgan blir föremål för konkurrensutsättning och konkurrensregler, vare sig i EU:s inre marknad eller i internationella handelsavtal.
- Förespråka utarbetande, genomförande and bevakning av normer för kvalitet på tjänster och jobb, bygga på EU:s frivilliga kvalitetsram för sociala tjänster av allmänt intresse (SSGI), som erkänner behovet av tjänster och arbeten av hög kvalitet.
- Kräva och öva påtryckningar att nationella och europeiska investering planer inriktas på utveckling av sociala tjänster, att säkra full respekt för kollektivavtal och lagstadgade minimilön där de finns, och att utbilda, rekrytera och hålla kvar kvalificerad personal, i synnerhet inom äldreomsorg och långtidsvård, vård av funktionshindrade, barnomsorg och psykiska hälsovårdsåtgärder.

- Stöd för tillträde till utbildning och kvalifikationer, högre yrkeskompetens, att fackliga organisationer representerar och försvarar arbetstagarrättigheter, samt att utarbeta en effektiv politik om att rekrytera och hålla kvar medarbetare på alla nivåer.
- Uppmuntra insamling av ytterligare upplysningar, kunskaper och data om utförare av social vård och omsorg, arbetsgivarorganisationer, hur arbetsstyrkan täcks av kollektivavtal och representativitet över EPSU:s länder för att stärka EPSU:s roll inom detta område.
- Säkra samarbete inom EPSU om sociala tjänster, och i all europeisk branschvis social dialog som utvecklas bygga in en tydlig profil som grundas på en integrerad helhetssyn och att stödja nationella avtalsförhandlingar inom sociala tjänster.
- Främja den branschvisa sociala dialogen nationellt och på EU nivå med representativa arbetsgivarorganisationer.
- Samarbeta med PSI och dess anslutna förbund i andra regioner och fortsätta att utveckla fackets styrka inom sociala tjänster.
- Under nästa kongressperiod vidareutveckla verksamhet om arbetsförmedlingar, äldreomsorg och långtidsvård, vård av funktionshindrade, barnomsorg, vårdåtgärder för psykisk hälsa och allmännyttiga bostäder.
- Att ha ett meningsutbyte med lämpliga civilsamhällesorganisationer på europeisk nivå i syfte att främja en metodik för sociala tjänster som grundas på ett allmännyttigt perspektiv.

9. Nationell och europeisk förvaltning (NEA): att stärka det allmännas intresse

1. När vi står inför nedskärningar i den offentliga sektorn och påtryckningar från EU:s ekonomiska styrning finns det stark oro att det, å ena sidan försvagar statens sociala och regulatoriska funktioner, som baseras på solidaritet, och å andra sidan att statens förtryck ökar vilket illustreras i synnerhet genom åtgärder mot fackföreningar, kriminalisering av grupper i samhället och av ett ökande antal människor i fängelse.
2. Mot denna bakgrund ska NEA-kommittén fortsätta att utöva påtryckningar på den statliga sektorn och EU:s förvaltning som arbetar för allmänhetens intresse, att ge fler och meningsfulla jobb och vara ett exempel för fackföreningsrättigheter. För att uppnå detta kan NEA bygga vidare på sitt stora medlemskap i fackföreningar och EU:s sociala dialogkommitté för centrala regeringsförvaltningar (SDC CGA) som upprättades 2010. Det kan också basera sin verksamhet på medborgarnas krav på demokratiska, rättvisa och transparenta myndigheter och en avgift för god styrning från korruption och kommersiella intressen.

Åtgärder:

Säkra den sociala dialogen och fackföreningsfrihet samt stärka EU:s sociala dialogkommitté för nationella förvaltningar

- Hjälpa medlemsförbund att återinföra eller stärka fackliga rättigheter till information samråd och förhandlingar, bl.a. beträffande omstruktureringar genom all medel som står till förfogande, bl.a. utbyte av god praxis, protester, konfliktåtgärder, förhandlingar och rättstvister i nationella, europeiska och/eller ILO domstolar.
- Att i nära samarbete med LRG-kommittén och arbetsgivare inom EU söka få en utvidgning till den offentliga sektorn i EU-direktivet som fastställer ett allmänt ramverk för rätt till information och rådgivning för anställda och ett mer effektivt EU-regelverk för att hantera och förutse omstruktureringar och förändringar, inklusive via branschvisa förhandlingar på EU-nivå och nationell nivå som ett svar på EU:s ekonomiska styrning.
- Utarbeta en gemensam inställning till rättvisa löner, arbetsmiljö, arbeten av kvalitet och att bekämpa otrygga anställningar, särskilt bland ungdomar, samt om att ta itu med ojämlikhet bland anställda som utför lika arbete eller arbete av lika värde, även inom tjänster som lagts ut på entreprenad.
- Utforska de bästa metoderna att avlägsna återstående hinder för att rekrytera de som inte är medborgare i den statliga sektorn.
- Fortsätta att främja förhandlade alternativ till jobb och lönesänkningar utifrån en bättre utvärdering och föräning av medborgarnas behov, jobb i den offentliga sektorn och efterfrågad kompetens, en mer transparent, medbestämmande ledning som värderar kompetens inom medarbetarengagemang och kompetensutveckling.
- Granska produktivetsmätningar som är dåligt anpassade för att utvärdera den offentliga sektorns resultat.
- Förbättra medlemsförbundens medverkan i EU:s sociala dialogkommitté för statsförvaltningar (SDC CGA), säkra att dess resultat genomförs väl och övertyga alla, eller åtminstone 80 % av EU-arbetsgivare att gå med i SDC CGA senast år 2019.

Främja den statliga sektorn och EU-förvaltningar i rollen att reglera marknaden och tillhandahålla offentliga tjänster och jobb

- Främja den regulatoriska, skyddande och sociala rollen som regeringar och EU-förvaltningar har genom utbyte av god praxis och utveckling av gemensamma principer om god styrning som tar hänsyn till behoven för både lokal demokrati med tillräckliga resurser och ett sammanhängande ramverk nationellt och inom EU.
- Förbättra den offentliga sektorns profil och värde för medborgare, jobb och hållbar tillväxt med fackliga centralorganisationer, EFS, nationella regeringar och Europeiska kommissionen.
- Synliggöra och bekämpa med utgångspunkt från evidensbaserad forskning, ett ökat inflytande från kommersiella intressen i politiska beslut som rör den offentliga sektorn och dess tillhandahållande av tjänster.
- Upprätthålla och stärka det kontinuerliga stödet för medlemsförbunden, befintliga nätverk av grupper med statliga anställda med syftet att ge en mer konkret bild av sektorn, förbättra arbetsvillkoren med hjälp av gemensam politik och krav inklusive EU:s sociala dialogkommitté i CGA. Sådana grupper innefattar:
 - Kriminalvården, där kommittén försätter att främja alternativ till fängelse, säkra anstalter, vars främsta funktion är att rehabilitera den intagna, bättre grund- och yrkesutbildning av fängelsepersonalen, drägligt antal medarbetare per intagen.
 - Försvarsgrupp, där kommittén har som mål att representera alla offentliga försvarares intresse, bidra till att "normalisera" soldaters position i samhället och i förhållande till fackföreningsfrihet, argumentera mot privatiseringen av beväpnade styrkor och främja vidare sociala/arbetsrättsklausuler i försvarskontrakt.
 - Skattetjänster där kommitténs profil stärks som den ledande organisationen för anställda inom skattemyndigheter i Europa och har som mål att ha en representativ roll i EU:s skattemässiga politik.
 - Ambassadanställda där kommittén ska fortsätta att undersöka juridiska lösningar och samordnade kampanjer för att stoppa diplomaters immunitet som används som en förevändning för att komma runt arbetsrätten.

10. Kommunala och regionala myndigheter (LRG): Stärka den lokala demokratin

1. Kommunala och regionala myndigheter i Europa verkar i en mycket svår ekonomisk situation. Trycket på lokala och regionala förvaltningars utgifter som betydande del av de sammanlagda statliga utgifterna kommer att fortsätta, dock med vissa variationer beroende på vilket land det gäller. I somliga länder har kommunala och regionala myndigheter påverkats mycket mer av nedskärningar än den offentliga sektorn som helhet.
2. I Europa måste den lokala demokratin och självbestämmandet för lokala och regionala myndigheter stärkas för att kunna utveckla hållbara, inkluderande och socialt rättvist finansierade lokala offentliga tjänster som motsvarar medborgarnas, samhällenas, arbetstagarnas och företagens behov.
3. Utveckla en positiv dagordning för lokala och regionala myndigheters självständighet som innebär att man erkänner att de lokala och regionala myndigheternas mångfald vad gäller strukturer och kompetens är en styrka, och inte svaghet.
4. Kommunala och regionala förvaltningar spelar också en central, betydande roll när det gäller att främja konkurrenskraft och sysselsättning i den privata sektorn. Större delen av offentlig upphandling av varor och tjänster - som utgör mer än 18 % av EU:s BNP - utförs på lokal nivå.
5. Kommunala och regionala myndigheter garanterar lokal demokrati och påverkar människors liv och deras omgivning genom att producera och leverera en mängd lokala tjänster till medborgarna och företagen. Lokala offentliga tjänster är därför en förutsättning för livskvalitet, närhet till tjänsterna, territoriell utveckling och social sammanhållning.
6. Kommunala förvaltningar måste finansieras på lämpligt sätt och ha beskattningsrätt. Offentliga myndigheter på alla nivåer har rätt att fastställa hur de vill finansiera, utföra och organisera sina tjänster. Forskning visar att det inte finns något positivt samband mellan konkurrensutsättning, besparingar och kvalitet, marknadsanpassning ger inte bättre valuta för pengarna. Öppen konkurrens har inte lett till högre effektivitet och kvalitet. Offentlig upphandling skall användas för att uppnå hållbar, delaktig tillväxt, att stöda gemensamma samhällsmål och att erbjuda varor och tjänster av hög kvalitet.
7. Kommuner är stora arbetsgivare och av stor vikt för den lokala ekonomin och det lokala samhället – vilket innebär att branschen kommunal och regional förvaltning behöver tillräckligt med välutbildade, motiverade och välavlönade arbetstagare. Detta kräver bra och transparent ledning och fackföreningsfrihet med tillgång till information, rådgivning och förhandling, stark social dialog och kollektiva förhandlingar och få slut på alla former av osäkra anställningar, och är därmed vara en förebild för sysselsättning.

Åtgärder:

- Att vidareutveckla politik, åtgärder och forskning för att förbättra offentliga tjänster på kommunal och regional nivå, att hävda vikten av internt utförande och att återta lokala offentliga tjänster i kommunal regi och främja mervärdet av kommunala företag som drivs på grundval av offentligt utförande av lokala tjänster. För att säkerställa tillräcklig finansiering av kommunala tjänster kommer EPSU främja gemensamt arbete mellan NEA och LRG om socialt rättvist omfördelning av

resurser mellan centrala och lokala och regionala myndighetsnivåer.

- Bevaka tendenser för mellankommunalt samarbete i förhållande till omstrukturering och decentralisering. Den nuvarande ekonomiska situationen, reglerna för offentlig upphandling, decentralisering och att koncessionsavtal löper ut har främjat en ökad utveckling av samarbete mellan kommuner, t.ex. avfallshantering, vattendistribution, sjukhusledning eller ekonomisk utveckling över ett område som sträcker sig utöver en enda lokal myndighet. Denna utveckling kan stödja ett mer effektivt, samordnat utbud av offentliga tjänster.
- Samla information och möjliggöra informationsutbyten om lokala skattesystem och om fördelning av kompetens och ansvar med utgång från länder där sådana skattesystem existerar. Lokala myndigheter måste få lämpliga medel för att kunna finansiera sina olika lokala policies. De måste också ha befogenhet och kapacitet att höja skatter. I synnerhet kommer EPSU att se till att mer information om finansiering och beskattning för lokala myndigheter samlas in från alla EPSU:s valkretsar.
- Öka medvetenhet om förhållandet mellan tjänster av god kvalitet och jobb av god kvalitet, samt främja arbetstagarnas välmående i kommunala och regionala förvaltningar genom större uppmärksamhet på den fysiska, och framför allt psykiska arbetsmiljön, t.ex. stress, inflytande på det egna arbetet, trakasserier, balans mellan arbete och familj och våld utifrån, arbetstider och ökande arbetsbördor.
- Behålla och utveckla nätverk i viktiga områden för LRG, inklusive brandtjänsten, där EPSU byggt upp ett aktivt nätverk och gett ut en omfattande jämförande broschyr om brandtjänster, kultursektorn och bland skolpersonal som inte undervisar.
- Stärka den sociala dialogen för att förbättra tjänsternas kvalitet och effektivitet, utveckla hållbara arbetsplatser, ta itu med diskriminering vad gäller köns-, ras- etniskt ursprung och andra jämställdhetsfrågor, samt att erbjuda sysselsättning för yngre arbetstagare.
- Stödja all verksamhet som stärker arbetsgivarorganisationer på nationell nivå för kommunala och regionala förvaltningar, i synnerhet i länder där det inte finns arbetsgivarorganisationer.

11. Hälso- och sjukvårdstjänster och sociala tjänster (HSS²): bekämpa liberalisering och möta framtida behov

1. Ökad liberalisering inom hälso- och sjukvårdstjänster och sociala tjänster, både inom länder och på EU-nivå, försvagar solidariteten och sammanhållningen, förvärrar ojämlikheter som har en negativ påverkan på levnads- och arbetsvillkor såväl som jobbens kvalitet och anställningstrygghet. Marknadsprinciper och kommersiella intressen, inklusive att driva på för att göra vinster, går i många fall stick i stäv med både det allmänhetens och arbetstagarnas intressen.
2. Demografiska förändringar och en åldrande befolkning kommer att öka efterfrågan på hälso- och sjukvårdstjänster och sociala tjänster av hög kvalitet i Europa. Det finns ett stort behov av investeringar i sektorn och dess arbetsstyrka för att handskas med frågor som personalbrist och för att adressera utmaningar som har att göra med kvalifikationer, behov av ny kompetens och yrken, den rätta blandningen av kompetens och ändrade arbetsuppgifter mellan hälso- och sjukvårdspersonal och de som arbetar inom social omsorg. Det behövs också bättre ledningskompetens och -kapacitet.
3. Ökad inblandning i vinstdrivande företag, ideella organisationer och småföretag vad gäller leveransen av hälso- och sjukvårdstjänster och sociala tjänster har även lett till att ett ökat antal arbetsgivare nekar medarbetarna rätten att engagera sig fackligt och väljer att inte tillämpa kollektivavtalen.

Åtgärder:

- **Sjukvårds- och sociala tjänster inför kriser och åtstramningsåtgärder**
Utarbeta gemensamma aktioner som motverkar konsekvenserna av den finansiella och ekonomiska krisen och åtstramningsåtgärder i syfte att förbättra hållbar finansiering av personal, infrastruktur och tjänsternas kvalitet. Särskilt fokus bör ligga på kvinnor, som utgör ca fyra femtedelar av alla arbetstagare i branschen när det gäller att kämpa mot nedskärningar av jobb i den offentliga sektorn och vad gäller minskad tillgång till offentliga hälso- och sjukvårds tjänster och sociala tjänster eller som finansieras med offentliga medel, som leder till negativa effekter på möjligheter att jämka samma arbete och fritid. Politiskt arbete och påtryckning på HSS-aspekter från t.ex. EU:s interna marknadsregler, ekonomisk styrning och specifik politik, som "Socialt investeringspaket" (2013), Sociala tjänster av allmänt intresse (SSGI), Personliga och hushållstjänster (PHS), En handlingsplan för sysselsättning inom hälso- och sjukvård i EU(2012) och aktivt inkluderande (2008) kommer att fortsätta.
- **Privatisering/marknadsorientering av hälso- och sjukvårdstjänster och sociala tjänster**
Fortsätta att kämpa för sjukvårds- och sociala tjänster av hög kvalitet och mot olika former av marknadsutsättning som riskerar att försämra eller t.o.m. sänka kvaliteten

² Den fasta kommittén har begärt att få inkludera en definition av området som täcks in av hälso- och sjukvårdstjänster och sociala tjänster, enligt följande:

"Hälso- och sjukvårdstjänster och sociala tjänster innefattar en lång rad tjänster, inklusive men inte begränsade till följande: sjukhustjänster, tjänster inom primärvård och öppenvård, långsiktig slutenvård på äldre och/eller funktionshindrade, vård i hemmet och närsamhället inklusive hjälpare, mentalvård, samhällstjänster och kulturella tjänster, socialt arbete, sociala stödtjänster och socialbildningstjänster, barnomsorg och barnskyddstjänster, socialt boende, anställningstjänster."

"Sociala tjänster" täcker en mycket stor mängd olika områden som tillhandahålls av olika nivåer av statliga, ideella och vinstdrivande leverantörer. Arbetsgruppen för sociala tjänster har drivits gemensamt av HSS och LRG.

på arbeten och/eller tjänsterna, och undergräva sjukvårdens och de sociala tjänsternas ekonomiska hållbarhet. I detta hänseende kommer EPSU att samla in fackföreningarnas strategier och metoder för att skydda och förbättra arbets- och lönevillkor, omfattningen av kollektivavtal, områden/frågor som omfattas av dem, inklusive för arbetstagare i privata företag. Utvecklingen av de olika multinationella företagens verksamhet inom sektorn för hälso- och sjukvårdstjänster och sociala tjänster kommer att övervakas och upprättandet av europeiska företagsråd inom hälsa och sjukvård samt social omsorg i dessa företag ska vidare stöttas.

- **Drägligt arbete/tillräckligt med personal med kvalifikationer**
Utveckla och genomdriva strategier för anständigt arbete och skydd för arbetstagare inom vård och sociala tjänster mot inhuman behandling och otryggt arbete.
- Försvara och främja principen om lika lön för lika arbete på samma ställe, såväl som lika lön för arbete av lika värde på samma plats.
- Främja på relevant central, regional och/eller lokal nivå definitionen och tillämpningen av förhållandet mellan personal och patienter och system för prognoser och uträkningar av kvantitativa och kvalitativa behov som somliga personalkategorier för att säkerställa att sjukvårds- och socialvårdsinstitutioner och -tjänster och avdelningar fungerar som de ska.
- Kräva lämplig finansiering och långsiktiga offentliga investeringar i vård och sociala tjänster.
- Förbättra samhällets erkännande för vård och omsorgsarbete, bekämpa undervärdering av arbeten inom branschen och stödja arbetstagarna att bli mer yrkesmedvetna.
- Stödja rekrytering och att hålla kvar sjukvårds- och socialvårdsarbetstagare genom bättre anställningsvillkor, bl.a. genom att använda GD SANCO:s modeller för god praxis om hur vårdanställda hålls kvar och bättre personalledning.
- **Social dialog, kollektiva förhandlingar och kollektivavtal**
Stärka partsförhållandet och social dialog inom sjukvårds- och socialvårdsbranschen på europeisk, nationell, regional och lokal nivå, i synnerhet genom att inrätta eller stödja gemensam verksamhet eller projekt med lämpliga arbetsgivarorganisationer, som arrangeras på medlemsstats- och/eller EU nivå.
- Främja tillämpning och bevakning av inverkan av branschövergripande och branschvis europeisk sociala dialogtexter om de fackliga organisationernas roll och förbättring av anställnings-, arbets- eller lönevillkor.
- **Arbetsmiljö (OSH) inom hälso- och sjukvårdstjänster och sociala tjänster**
Ta fram ett arbetspaket om OSH som ska användas både under EPSU:s eget arbete och verksamheten i samband med den sociala dialogen tillsammans med HOSPEEM. Gemensamma åtgärder av EPSU:s medlemsförbund och med relevanta arbetsgivare inom sjukvården kommer att lanseras för att förebygga risken från och för att minska de negativa konsekvenserna av muskel- och skelettbesvär och hudsjukdomar. Exempel på god praxis och riktlinjer kommer att tas fram för att tillämpa resultaten från relevanta branschöverskridande initiativ (t.ex. hantera våld från tredje part och trakasserier) eller branschspecifika initiativ (förebygga stickskador från medicinska verktyg; åldrande arbetsstyrka). Åtgärder för att ytterligare institutionalisera fackföreningarnas roll i tillämpningen och övervakningen av nationell och europeisk lagstiftning om arbetsmiljö kommer att antas eller stöttas.
- **Kvalifikationer/kunskap/kompetens hos arbetstagare inom hälsa och sjukvård samt social omsorg**

Säkerställa en uppföljning av det omarbetade direktivet 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer.

- Påverka arbetet som utförs i utskott och arbetsgrupper i gränssnittet mellan arbetsmarknaden och yrkeskvalifikationer för att bl.a. handskas med insamling och utbyte av information, och om så är lämpligt förbereda förordningar beträffande kompetensmix och skiftande arbetsuppgifter.
- **Gränsöverskridande migration av hälso- och sjukvårdspersonal/etiska rekryteringsmetoder**
Bekämpa oetisk praxis vid gränsöverskridande rekrytering av arbetstagare in sjukvård och sociala tjänster, bl.a. genom att främja principerna i EPSU-HOSPEEM:s uppförandekod om etisk gränsöverskridande rekrytering och bevarande av vårdpersonal (2008) samt Världshälsoorganisationens globala uppförandekod om internationell rekrytering av vårdpersonal (2010).
- Sätta tryck på EU och nationella regeringar om att investera i vård, att göra vårdyrken och vårdarbetstagares arbetsvillkor lockande både i länder som sänder ut och tar emot personal, och förbättra samarbetet med regeringar och offentliga myndigheter på alla nivåer att arbeta för bättre rättsligt skydd för invandrare som arbetar som vårdare i privata hushåll, i små och medelstora företag eller som egenföretagare (inklusive s.k. egenföretagare).
- Stödja lämpliga intressenter att minska de negativa konsekvenserna av flykt av kompetens och kvalificerade personer och vårdflykt i avsändarländer.
- Dela informationer om innehåll och framgångar för strategier och kampanjer för att organisera, rekrytera och integrera invandrare. Tecknandet av bilaterala avtal mellan fackföreningar som är anslutna till EPSU och EFS täcker in en rad frågor som är till förmån för medlemmarna, inklusive möjligheten för ömsesidiga avtal för tillfälligt medlemskap i fackföreningar, kommer att främjas.

12. Allmännyttiga tjänster (PUT): en central drivkraft för hållbar utveckling

1. Sektorn för allmännyttiga tjänster står inför en rad strukturella förändringar på grund av den globala utvecklingen, regulatoriska beslut och teknisk innovation samt även sättet som offentliga myndigheter och arbetsgivare reagerar på dessa förändringar. De påverkar arbetsplatser och arbetstagarna, deras familjer och samhället i stort. EPSU bekräftar åter att infrastrukturen för offentliga tjänster ska finansieras och drivas offentligt. Offentliga myndigheter ska övervaka och utvärdera utförare av offentliga tjänster. EPSU kräver att nuvarande avtalsförhandlingar, sociala och miljönormer bevaras när verksamhet återtogs i kommunal regi eller privatiseras. Ändrat ägande får inte leda till att antalet jobb och utbildningsplatser minskar, att löner och arbetsvillkor försämras, och företagets pensionssystem måste skyddas. Arbetsplats- eller företagsbaserade system för representation av intressen får inte påverkas negativt. Den ekonomiska bärkraften hos företaget som bevisat sitt värde måste säkerställas.
2. EPSU kommer att arbeta för att säkerställa att principerna för och värdet av offentliga tjänster är en del av europeisk politik om miljötjänster, som vatten, avfall och energi. Att spåra företagets policy, fusioner och förvärv samt att etablera fler europeiska företagsråd i samarbete med medlemsförbund kommer att vara viktigt för att främja och skydda arbetstagarnas intressen i multinationella företag. Klimatförändringarna är fortfarande en viktig fråga och är en stor utmaning för sektorn. Allmännyttiga tjänster spelar en viktig roll för att skapa ett hållbart samhälle.

Energi

3. Färska rön visar att den globala uppvärmningen går fortare än förväntat enligt den internationella panelen för klimatförändringar. EPSU stöder målet för noll utsläpp för den europeiska energisektorn till 2050 med rättsligt bindande delmål för 2030 och 2040. EPSU kommer att arbeta tillsammans med medlemsförbunden i länder utanför EU/EES, som Ryssland, Ukraina och andra om global uppvärmning och klimatförändringar för att säkerställa att alla europeiska regeringar skriver under ett globalt avtal för att minska koldioxidutsläppen.

Åtgärder:

- Driva en kampanj för en "rättvis omställning". Europeiska regeringar och EU ska anta en "handlingsplan för en rättvis omställning" som ett led i omstruktureringen i energisektorn. Företag och regeringar ska bidra med mer finansiering för arbetstagare i sektorerna med fossila bränslen för att få utbildning, hjälp att hitta andra jobb och för att hjälpa till att skapa fler gröna jobb. Förändringar av produktion, i synnerhet vad beträffar den energimix som krävs för att minska utsläpp av växthusgaser måste föregripas (forskning och utbildning av arbetstagare) till stöd för utveckling av arbetstagare.
- Ytterligare stärka argumenten för de offentliga tjänsternas roll och uppgifter (och ägande) inom hela energisektorn, inklusive i förnybar energi och nätverk, för att skydda hushåll i förhållande till företag och privata aktiefonder som maximerar sina vinster.
- Engagera sig i ytterligare arbete i systemet för handel med utsläppsrätter och energi-/kolskatter, förebygga negativ påverkan på låginkomsttagare i samarbete med EFS.
- Fortsätta arbetet om bränsle-/energifattigdom tillsammans med andra organisationer

som strävar mot mer bindande mål för att minska energifattigdomen och att säkra allas rätt till energi, som är ett samhällsansvar.

- Vidta åtgärder för att förbättra arbetsvillkoren, arbetstagarnas arbetsmiljö inom förnybar energi som vindkraft, solenergiindustrin (produktion), tjänster för energieffektivitet/energibesparande men även i infrastrukturområden (nätverk) som ligger hos underleverantörer. Alla arbetstagare i energisektorn skulle dra fördel av drägliga arbets- och lönevillkor.
- Utveckla policyer om smarta nät/nätverk och följder för sektorn och dess arbetstagare och att främja (kommunal) offentlig infrastruktur för elbilar som drivs av förnybar energi.
- Bevaka och svara på den ökade integrationen av el- och gasmarknaden och den ökande betydelsen av europeiska reglerande myndigheter (ACER) och organ, som ENTSO-E och ENTSO-G (transmissionsoperatörer för att beakta efterfrågan och tillgång på energi i Europa och en samstämmig energipolitik.
- Utveckla en allmän förhandlingsdagordning för fackföreningarna inom energisektorn för att förbättra regional och EU-omfattande samordning av den europeiska energimarknaden.
- Förbättra kvaliteten på den branschvisa sociala dialogen och dialogen med multinationella företag. Prioriteringar kommer att vara att kämpa mot entreprenader, låg lön, jämställdhet, utbildning och kompetens, företags sociala ansvar (CSR), unga arbetstagare samt att förbättra fackföreningarnas styrka, i synnerhet i den växande tjänstesektorn inom energinäringen.
- Bygga vidare på vad som redan åstadkommit vad gäller den sociala dimensionen i energigemenskapen i sydöstra Europa, som nu innefattar Ukraina, Moldavien och Georgien med Armenien och Turkiet som observatörer.
- Arbete och utbyte av erfarenheter med medlemsförbunden i OSS-länderna (Ryssland och Centralasien) i takt med att liberaliseringen av energitjänsterna blir en alltmer prioriterad punkt på dagordningen och för att säkerställa en social dimension inom energipolitiken.
- Överbrygga problemen i den sociala dialogen för gassektorn eftersom arbetsgivarna har dragit sig tillbaka. Dessa problem kan överbryggas om medlemsorganisationerna utövar påtryckningar på berörda arbetsgivare och industriorganisationer. EPSU:s sekretariat kommer att samordna ytterligare arbete för att ha en vibrerande social dialog i den här sektorn.

Vatten

4. EPSU försvarar vatten som en offentlig tjänst och stöder kraven på att vatten ska vara en global allmänning och ska tillhöra alla, och det ligger i allas intresse att vattnet skyddas och hanteras. Det europeiska medborgarinitiativet "Vatten – en mänsklig rättighet" har rönt framgångar. Kraven från medborgarinitiativet kommer att fortsätta att framföras, i synnerhet vad gäller hur parlamentet, rådet och kommissionen hanterar detta. EPSU fortsätter att bygga relationer med aktivistgrupper för vatten. Medlemmar i europeiska länder utanför EU bjuds in att utöva lobbyverksamhet för få regeringarna att skriva på FN:s principer för allas rätt till vatten och att tillämpa dessa.

Åtgärder:

- Stötta medlemmar genom att öka medvetenheten om nyckelrollen som offentliga vattentjänster spelar för samhället och stötta medlemmar som motsätter sig privatisering av vattentjänster.
- Motsätta sig att en marknad för vattenrättigheter skapas samt alla försök från EU att

liberalisera vattentjänster, bl.a. att öppna upp hydrauliska koncessioner för konkurrens.

- Analysera utvecklingen av marknaden för smarta mätare.
- Gå i riktning mot att inrätta en social dialog inom vatten och sanitetsbranschen. Fackförbunden inom EPSU:s vatten och sanitetsbransch ska diskutera de villkor, problem, strategier som ska följas och vilka resurser som ska anslås till detta ändamål.
- Säkerställa samarbete med de spanska förbunden om att de spanska multinationella vatten-/avfallsbolagen omfattas av ett europeiskt företagsråd.
- Stödja och uppmuntra initiativ om att återta i kommunal regi de tjänster som gäller vattendistribution.

Avfall

5. Avfallssektorn är en del av miljötjänsterna och ett område som växer vad gäller sysselsättning. Sektorn står inför en rad utmaningar, inklusive utträngningskonkurrens med utgångspunkt från löne- och arbetsvillkor. EPSU har som mål att representera hela kedjan, det vill säga insamling, transport, sortering, återvinning, förbränning av avfall i offentliga och privata företag.

Åtgärder:

- Uppdatera de Grundläggande principerna för EPSU:s avfallspolitik och främja dimensionen om offentligt uppdrag i avfallspolitik, som företagen måste följa.
- Stödja resurseffektivitet, som förblir en viktig punkt på agendan. Vid omställningen mot ett resurseffektivt samhälle kommer EPSU att förorda som viktiga ämnen för avfallsbranschen att skapa sysselsättning, gröna jobb, kompetensutveckling och utbildning, och arbetsmiljö, och dessa bör återspeglas i EU:s avfallspolitik.
- Att göra framsteg mot målet att etablera en social dialog inom avfall. EPSU:s fackföreningar inom avfall kommer att diskutera modaliteter, frågor, vilken strategi som ska användas och vilka resurser som ska tillsättas.
- Att upprätta europeiska företagsråd i stora multinationella avfallsföretag som ännu inte omfattas, vilket särskilt gäller stora tyska och spanska företag.

13. För en medborgarrevision av statsskulden i Europas stater

1. Vi konstaterar med djup oro att den s.k. skuld-underskott-åtstramningsspiralen blir allt djupare i flera av Europas stater och att befolkningen i dessa länder blir allt fattigare, utan att situationen visar det minsta tecken till förbättring.
2. Med hänsyn till att statsskulden i de flesta av Europas stater nyligen ökat, och därmed också den del av budgeten som sätts undan för att återbetala den, och att det främst beror dels på de val som regeringar gjort att för dyra kostnader villkorlöst rädda banker när den stora bankkatastrofen ägde rum 2008, såväl som den olycksaliga finanspolitiken, och dels den ekonomiska krisen som var en konsekvens av finanskrisen och av olämpliga politiska beslut.
3. Det oroar oss att de stränga budget- och åtstramningsåtgärder som idag beslutas av regeringar under trojkans beskydd är orättvisa, ineffektiva, gör den offentliga skuldsättningen tyngre och luckrar upp sociala trygghetsnät och omfördelning av välstånd, vilket i första hand drabbar kvinnor och ungdomar, och ändå är välkända för att inte lätta på statsskuldena.
4. Med hänsyn till att frågan om offentlig skuldsättning upptar och kommer att uppta en förhärskande plats i den politiska och sociala debatten under kommande år eftersom den privata ekonomiska sektorn fortsätter att fritt spekulera och att ytterligare finansiering av banker förutses.
5. Vi konstaterar att oavsett om regeringar är på höger- eller vänsterkanten accepterar de att underställas trycket från finansmarknaderna, vilka bl.a. har som främsta krav just att stater ska fortsätta att ständigt återbetala skulden. Återbetalning presenteras av statschefer som oundviklig, obestridlig och obligatorisk.
6. Vi anser att om man vill behålla de sociala rättigheter som erövrats genom arbetstagarnas kamp, sätta stopp för social tillbakagång och garantera grundläggande rättigheter, en radikal minskning av den offentliga skulden är en oundgänglig förutsättning och att det är nödvändigt att placera frågan om statsskulden i centrum för debatterna om hur vi tar oss ur krisen. Minskningen är också erforderlig för att få till stånd en ekonomisk och social politik i folkets tjänst, i synnerhet genom att ägna dem offentliga tjänster av god kvalitet med tillräckliga medel.
7. Vi vet och gläder oss över att i många av Europas länder, bl.a. Spanien, Frankrike, Grekland Portugal, Belgien och Italien initiativ tagits för en medborgarrevision av de offentliga skulderna på lokalt, regionalt och/eller nationellt plan, med aktiv facklig medverkan på alla nivåer, som i vissa fall redan lett till betydande, konstruktiva resultat. [En revision av den offentliga skulden är en grundlig analytisk genomgång av skuldens beståndsdelar, varifrån de kommer, hur de används och vad det finns för förfarande och villkor för återbetalning]

Kongressen UPPFORDRAR och ANMODAR styrelsen och EPSU:s alla medlemsförbund att:

- Uppmuntra och aktivt stödja inrättandet av och medverkan av EPSU:s medlemsförbund i kommittéer av medborgare för att revidera den offentliga skuldsättningen lokalt, regionalt eller centralt för att kontrollera om de skulder som de offentliga myndigheterna ådragit sig inte är förhatliga, illegitima eller olagliga.

- Att särskilt uppmärksamma utvärderingsåtgärder som uppstått på grund av felaktig EU politik, beträffande offentliga tjänster och konkurrensutsättning av dem, av åtgärder som lett till att offentliga tjänster marknadsutsatts, och av åtgärder som sedan 2008 antagits som svar på den ekonomiska krisen och de fördelar som erbjudits finanssystemen.
- Hjälpa detta stöd med en informations- och medvetandegörande satsning om frågan om skulden och vikten av revisionsinitiativ. Revisioner ska syfta till att sätta frågan om skulden i centrum för den offentliga debatten. Den har därmed en djupt demokratisk dimension.
- Uppmana Europaparlamentet att aktivt delta i att försvara det sociala Europas centrala intressen, att respektera arbetets och arbetstagares sociala värde och för medborgarskapsvillkor för alla.

14. EU-fördrag

1. Med hänsyn till att alltsedan Europeiska unionen skapats som överstatlig institution EU i första hand utformats för att bygga upp en inre marknad, som sedan mitten på 1980-talet och den europeiska enhetsaktens undertecknande helt tillägnat sig nyliberalismens ekonomiska principer och en strikt monetär doktrin.
2. Med hänsyn TILL att denna europeiska skapelse ändå i vissa delar varit och är ett uppskattat genombrott när det gäller att integrera ett ökande antal stater och progressivt utvecklas i riktning mot fastställda gemensamma principer och värderingar inom ramen för ett europeiskt medborgarskap, som blir allt mer accepterat. Val till Europaparlamentet med allmän rösträtt och parlamentets utökade befogenheter, införlivandet av EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna i Lissabonfördraget och att EU snart ska ansluta sig till den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna är också effektiva steg i riktning mot ett europeiskt rättssamhälle.
3. Med hänsyn TILL att de olika fördragen om ekonomisk styrning som ratificerats inom ramen för att avhjälpa ekonomin i de EU stater vars underskotts- och skuldsättningsnivå överstiger den som fastställs av Maastrichtfördragets kriterier – som omformulerats ännu strängare i europluspakten och införts genom den europeiska planeringsterminen och snart även den finanspolitiska pakten eller fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen (TSCG) – emellertid påtvingats medlemsstater som prioritering i stället för att trygga sysselsättning, respektera mänskliga rättigheter, bevara sociala skydd och löneförhandlingar. Privatiseringsvågen och de påtagliga nedskärningarna av offentliga utgifter är bland de främsta konsekvenserna av tillämpningen av de åtgärder som ingår i dessa fördrag, samma gäller avreglering av arbetsrätt, ökad pensionsålder och arbetsvecka, minskad lön och orättvisa skatteökningar, som t.ex. moms.
4. Med hänsyn till att tillämpningen av dessa fördrag och pakter (den europeiska termen, sexpack, tvåpack, europluspakten, den europeiska stabilitetsmekanismen och slutligen, alla dessa principer och rekommendationer uppsamlade i ett enda fördrag, dvs TSCG eller den europeiska budgetpakten), som utarbetats av EU-kommissionen och/eller av trojkan, ratificerats av rådet och godkänts av parlamentet, hittills inte lett till någon som helst förbättring av den ekonomiska situation i de länder som underkastats ovanstående fördrag, utan att de tvärtom som slungar miljontals människor i fattigdom.
5. Med hänsyn till att det dessutom när dessa mekanismer införs saknas öppenhet och demokratisk debatt, och att det är så gott som omöjligt för staterna att ens genom majoritetsomröstning motsätta sig alla sanktioner som riktas mot dem, och att dra sig undan de drastiska, antisociala budgetrestriktioner som påtvingas dem genom ovannämnda texter.
6. Med hänsyn till att stater genom ratificering av dessa fördrag förlorat sin suveränitet över hur statsbudgeten utarbetas – och att de enskilda ländernas specifika omständigheter omedelbart ifrågasätts – då budgeten först måste underkastas EU-kommissionens godkännande.
7. Med hänsyn till att den restriktiva penningpolitik som Europeiska centralbanken fört sedan den skapades, vars främsta mål, dvs. prisstabilitet, sträng budgetbalans och marknadsliberalisering övertagit nationalekonomiernas beskyddande roll och tvingat staterna att finansiera sig på finansmarknaderna till stundom orimliga räntor, samtidigt

som de lån banken ibland tilldelar finansinstitutioner sällan har en högre ränta än 1 %.

8. Med hänsyn till att samtidigt som dessa omfattande radikala budgetåtgärder införs, det demokratiska europeiska rättssamhället går baklänges på ett oroväckande sätt; öppen repressiv diskriminering (av t.ex. romer) straffas inte; allmänna opinionen nonchaleras, eller t.o.m. beläggs med munkavle; överträdelser mot arbetsrätt och EU- stadgan om de grundläggande rättigheterna går inte endast ostraffade utan uppmuntras t.o.m. ibland genom diverse åtgärder som föreskrivs av EU-kommissionen beträffande nedmontering av socialt skydd eller av säkerhetsinstitutioner som Frontex, genom att lagfästa direktiv mot otillåten invandring, som blir alltmer omänskliga. Ekonomiska, sociala, kulturella och fackliga rättigheter slås ned genom en olämplig, ineffektiv och kontraproduktiv s.k. ordoliberal ideologi, som verkar helt straffritt, utan att folkets röst gör sig hörd, trots att folket ständigt mobiliseras för att försvara sin värdighet. Därför sporras tendenser att vända sig inåt, att överdriva nationalismen, att leta efter syndabockar, och att politiska partier och rörelser igen dyker upp, grundade främst på anti-EU, främlingsfientliga, diskriminerande, antifackliga och antidemokratiska idéer (jmför Viktor Orban och Jobbikpartiet i Ungern, Gyllene gryning på yttersta högerkanten i Grekland, och rent allmänt det oroväckande uppsvinget för yttersta högern här och var i Europa).

Kongressen UPPFORDRAR och ANMODAR styrelsen och EPSU:s alla medlemsförbund att:

Tillsammans med EFS och alla fackliga federationer aktivt och ständigt driva kampanjer och sätta tryck för att:

- Väcka en demokratisk debatt i medlemsstater om frågor som rör EU:s budgetbeslut och fördrag, som t.ex. TSCG, som dömer EU-länder och deras befolkningar att snärjas i en systematisk utarmning.
- Informera så tydligt och vitt som möjligt genom åtkomliga texter och tillgängliga audiovisuella medel om farorna av TSCG och tillhörande fördrag, och varför man har anledning att motarbeta dem.
- Med alla tillgängliga medel motarbeta, särskilt på parlamentarisk väg, att stater ratificerar TSCG så länge som detta fördrag inte garanterar att mänskliga rättigheter har företräde över ekonomiska intressen och inte främjar att krav på en riktig sysselsättningspolitik för att skapa jobb och omfördela tillgångar återupplivas.
- Mångfaldiga europeiska medborgarinitiativ (ECI) som t.ex. försvar av vatten som allmän rättighet, i syfte att kraftigt kräva att grundläggande rättigheter skyddas, och att offentliga tjänster av god kvalitet för alla försvaras och främjas.
- Kasta om prioriteringen av artiklarna i EU fördraget (som för närvarande främjar ekonomisk avreglering till men för alla mänskliga rättigheter) och åter placera i centrum för den europeiska uppbyggnaden en enhetlig respekt för artikel 2 i ovanstående fördrag, som säger att: «Unionen ska bygga på värdena respekt för människans värdighet, frihet, demokrati, jämlikhet, rättsstaten, och respekt för de mänskliga rättigheterna, inklusive rättigheter för personer som tillhör minoriteter. Dessa värden ska vara gemensamma för medlemsstaterna i ett samhälle som kännetecknas av mångfald, icke-diskriminering, tolerans, rättvisa, solidaritet och principen om jämställdhet mellan kvinnor och män.»
- Ändra Europeiska centralbankens åliggande så att banken får rätt att direkt låna pengar till stater till lika fördelaktig ränta som banken ger finansmarknaderna. Det skulle leda till att bromsa finansiella spekulationer och verkligen hjälpa nationalekonomier i stället för att tvinga dem att ta på sig lån som härrör från

spekulationer.

- Ena, stötta, samla, samordna, samt i officiella och alternativa medier återspegla så mycket som möjligt av de olika fackliga kraftmätningarna i Europa, för att de ska ha en konkret, högljudd påverkan, och främja att de hörs i hela samhället.
- Stödja och alliera sig med folk- och medborgarrörelser, som kräver ett Europa med rättigheter, värdighet och rättvisa, att maktbalansen kastas om så att den ligger i en enad kamp och inte i att splittra den. Arbete krävs för att slå samman kampanjerna från andra europeiska och internationella organisationer.

15. För fler bindande sociala och miljönormer i bilaterala och multilaterala europeiska handelsavtal

1. Noterar att efter upprepade misslyckanden med WTO:s multilaterala förhandlingar om ett handelsavtal inom ramen för Doharundan Europeiska unionen och dess medlemsstater sedan flera år inriktat sin utrikeshandelspolitik på att sluta bilaterala frihandelsavtal (Avtal om ekonomiskt partnerskap) och bilaterala investeringsavtal med andra regioner eller länder;
2. EPSU noterar med oro att genomförandet av många av dessa avtal oftast lett till sämre livskvalitet, trygghet och överkomlighet, likabehandling och främjande av allas tillgång till och användares rättigheter inom offentliga tjänster (de gemensamma värderingar, som fastlagts i Lissabonfördraget om sociala tjänster av allmänt intresse), på grund av liberalisering och privatisering;
3. Noterar att frihandelsavtalen i många fall också lett till att berörda befolkningar fått sämre livs- och arbets kvalitet, från förlorade arbetstillfällen efter privatisering och ökad konkurrens, till föränderliga livsmedelspriser, ökad kontroll av utländska multinationella företag över tjänster och naturresurser, och till att arbetstagares rättigheter och kollektivavtal inte erkänns;
4. Med hänsyn till de många fall som rapporterats av fackliga och sociala och rörelser i länder som är invecklade i dessa handelsavtal, som vittnar om en underlåtenhet att respektera miljön och befolkningen att ingen hänsyn tagits till människors ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, eller fackliga rättigheter som gäller i de länder och/eller branscher, som drabbats av dessa avtal;
5. Med hänsyn till att förutom de bilaterala förhandlingarna, följande överläggningar äger rum för närvarande mellan EU och andra länder i syfte att uppnå preferensavtal för handeln:
 - för det första: officiella multilaterala förhandlingar om handelsavtal har återupptagits under 2013 inom ramen för WTO
 - för det andra: 37 länder, inklusive Europeiska unionen, har börjat en ny runda multilaterala förhandlingar om tjänstehandelsavtal, som påstås fortsätta och fördjupa den liberaliseringsprocess som inletts inom ramen för WTO via GATS (Allmänna tjänstehandelsavtalet), i syfte att intensifiera liberaliseringen av tjänstehandel och investeringar i alla branscher och för alla former av tjänsteutbud, vilket kommer att permanent beröra upp till 90 % av offentliga tjänster
 - för det tredje: dels ska ett avtal slutas mellan EU och USA om en stor transatlantisk marknad, och dels ett avtal mellan EU och Kanada (Comprehensive Economic & Trade Agreement). De här avtalen avser också öka liberaliseringen av handelsutbytet, inklusive tjänstehandeln och som undanröjer politik som avser att skydda arbetstagare, medborgare, miljön och tjäna investerares rätt att utmana inrikespolitik;
6. Med hänsyn till den förlorade suveränitet som stater som medverkar i dessa avtal blir lidande av till förmån för överstatliga handelsregler med åtföljande ekonomiska sanktioner om reglerna inte respekteras;
7. Med hänsyn till den åtföljande risken att de bestämmelser som nu gäller i europeisk lag, särskilt Stadgan om de grundläggande rättigheterna, artikel 14 och protokoll 26 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, inte godkänns inom ramen för dessa multilaterala avtal;
8. Med hänsyn till de ödeläggande konsekvenser som de bilaterala avtal, som ingåtts mellan EU och tredje länder, redan haft på nationella lagar i dessa länder beträffande skydd för konsumenters och arbetstagares rättigheter;
9. Med hänsyn till bristande insyn i förhandlingarna om dessa avtal, som oftast offentliggörs när de ratificeras och efter det att parterna skrivit under;

10. Med hänsyn till den begränsade uppmärksamheten som ges konsekvensbedömningar om sociala och miljökonsekvenser (som anordnades så sent om de överhuvudtaget utförs, att resultaten absolut inte kan beaktas);
11. Med hänsyn till de faror som ratificering av dessa avtal innebär för folket när de inte åtföljs av bindande bestämmelser med sanktioner i fall internationella avtal om mänskliga och arbetstagar rättigheter inte respekteras;
12. Med hänsyn till Lissabonfördragets protokoll 26, som erinrar om att EU och medlemsstaterna har ett delat ansvar att skydda och förbättra sina offentliga tjänster i enlighet med de bestämmelser som upprepas i protokollet och den övergripande sociala klausulen, enligt vilken *"Vid fastställandet och genomförandet av sin politik och verksamhet ska unionen beakta de krav som är förknippade med främjandet av hög sysselsättning, garantier för ett fullgott socialt skydd, kampen mot social utestängning samt en hög utbildningsnivå och en hög hälsoskyddsnivå för människor"*.

Kongressen UPPFORDRAR och ANMODAR styrelsen och EPSU:s alla medlemsförbund att:

Aktivt och ständigt driva kampanjer och tillsammans med EFS och alla de andra fackliga federationerna utöva påtryckningar i syfte att:

- Framkalla en demokratisk debatt i medlemsstaterna om vad som står på spel i samband med dessa handelsavtal och vilka faror de medför för demokratin, respekt för medborgares och arbetstagares rättigheter, samt för att bevara offentliga tjänster av god kvalitet;
- Fordra att ett äkta demokratiskt, öppet informations- och samrådsförfarande sätts igång med medborgarna om de bilaterala och multilaterala handelsförhandlingar som förs av EU, från och med att dessa inleds;
- Fordra att de aktuella lagstiftande bestämmelserna i den europeiska unionsrätten tillämpas effektivt, även inom ramen för multilaterala förhandlingar, i syfte att slå vakt om de sociala skyddsnät som finns i länder som drabbas av handelsavtal, och särskilt slå vakt om att medlemsstaternas garantier om självständighet och subsidiaritet som direktiven medger beträffande offentliga tjänster vidmakthålls, trots eventuella överstatliga europeiska avtal;
- Utnyttja alla befintliga möjligheter till samråd inom ramen för förhandlingar mellan EU och tredje länder, och stimulera och uppmuntra alla former av mobilisering av medborgarna med krav på systematiskt informationsförfarande och samråd och att effektiv hänsyn tas till larmsignaler om de risker som förhandlingarna utsätter de grundläggande sociala landvinningar, som stadfästs i EU lagstiftning och internationella konventioner;
- Uppehålla hos arbetsmarknadens parter och medborgarrörelser en kraftfull delaktighet och mobilisering för att vända på prioriteringarna i handelsavtal mellan länder och/eller regioner till förmån för socialt och miljömässigt hållbara investeringar, som bidrar till en människo-orienterad utveckling;
- Säkerställa att de offentliga tjänster inte kan bli föremål för liberalisering inom ramen för ovanstående avtal.
- Verka för att sociala och miljönormer utarbetas i internationell lagstiftning som tvingar investerare att följa minimikrav.

16. Ungdomsarbetslöshet - Europa har inte råd att förlora en generation !

1. När 5,6 miljoner ungdomar under 25 år i EU är arbetslösa, hotas Europas sociala modell. Ungdomsarbetslöshet är emellertid inte bara ett problem i EU, med en andel på 50% och mer i Medelhavs- och i andra länder. Arbetslösheten och otrygga anställningsformer ökar överallt i världen när regeringar åläggs att vidta tuffa besparingsåtgärder som för länderna in i recession och sviktande välfärdssystem. Medborgare som inte deltar i arbetslivet, kan lätt bli offer för socialt utanförskap och därutöver bereder arbetslöshet vägen till ett samhälle med odemokratisk utveckling. Hela Europa behöver en ny ekonomisk riktning: EPSU:s vision om ett alternativt socialt Europa med hög sysselsättning är en förutsättning för att ge ungdomar en värdig framtid. Det finns en risk för en förlorad generation. Könsvåld mellan ungdomar växer. Rasism, som i många fall är kopplad till religion ökar, såväl som diskriminering på grund av sexuell läggning. Det är något som borde ha övervunnits i det 21:a århundradet.
2. Det råder också en stor arbetslöshet bland ungdomar över 25 år, som fullgjort eftergymnasiala studier. Denna ungdomsgrupp glöms ofta bort i debatten om ungdomsarbetslöshet. Dessa ungdomar möter ofta samma utmaningar. Många ungdomar med en utbildning, ser sig därtill tvungna att emigrera på grund av bristande arbetsmöjligheter. Om detta problem inte blir löst, är risken för kompetensflykt väldigt stor som i vid mening kommer att ha en negativ inverkan på Europas ekonomier i en omedelbar framtid, som leder till ytterligare oacceptabel förödelse av mänskliga resurser och polarisering av samhällen. I somliga länder hittar ungdomar bara otrygga anställningar vilket stimulerar dem att flytta till länder som faktiskt investerar i dem, samtidigt som dessa länder borde förlita sig på dessa ungdomars erfarenhet och kompetens för sin utveckling.
3. Ungdomar drabbas hårdast i tider av nedgång, som nykomlingar i arbetslivet får de färre möjligheter när arbetsmarknaden krymper. De förlorar lättare arbeten, de är överrepresenterade i tillfälliga arbeten, de kan bli arbetande fattiga som inte klarar att upprätthålla en acceptabel levnadsstandard. Praktikplatser och andra obetalda arbeten måste omedelbart regleras för att hindra missbruk och för att hindra en ökad användning av billig arbetskraft, eftersom den typen av sysselsättning inte kan ses som lösningen på ungdomsarbetslösheten. De kan inte etablera sig på bostadsmarknaden utan är beroende av att kunna bo hos föräldrarna. Ungdomar drabbas mest av åtstramningsåtgärder. Allt svagare möjligheter att få sysselsättning och avreglering av arbetsmarknaden leder till en välfärdsförlust för ungdomar nu och i framtiden, med sämre rättigheter och ett krav att arbeta för sociala förmåner. Då det är en grogrund för fortsatt utanförskap, rasism och politikerförakt måste en kraftig kampanj drivas bland ungdomar och göra dem medvetna om farorna med fascism.
4. I allt för många år har otrygghet, inga rättigheter, ingen stabilitet och lågavlönat eller oavlönat arbete blivit en vana för unga européer om de vill skaffa sig arbete. Vi måste ständigt kämpa för en förpliktelse mot att begagna otryggt arbete i Europa genom social dialog och avtalsförhandlingar.
5. EU har lagt fram en ungdomsgaranti som ska minska ungdomsarbetslösheten. De har avsatt sex miljarder euro för bekämpning av arbetslöshet bland ungdomar. Garantin har som mål att säkra arbets-, praktikant-, eller utbildningsplatser för unga som varit utan arbete i fyra månader. Detta är viktigt men ILO har beräknat att det behövs cirka 21 miljarder euro för olika åtgärder som kan avskaffa ungdomsarbetslösheten i Europa, denna siffra omfattar emellertid bara de 17 EU-länderna som ingår i eurozonen. Detta

betyder att det krävs många fler andra åtgärder/förändringar för att lyckas. Det har använts 1 000 miljarder euro för att rädda bankerna under finanskrisen, ungdomens behov är en bråkdel av denna summa. Europeisk ungdom behöver framtidstro och åtgärder måste fokusera på etablering av nya arbetstillfällen och utbildningar som ger rätta kvalifikationer inför framtidens arbetsmarknad.

6. Den offentliga sektorn måste spela en central roll i kampen mot ungdomsarbetslöshet och otrygghet. Att investera i en aktiv arbetsmarknadspolitik som drivs av det allmänna och omfattar ekonomiska investeringar och mänskliga resurser. Att fundera på en rekryteringsplan för ungdomar för att skapa tjänster för ungdomar, att skapa bra jobb för att skapa bra jobb. Det innebär att politiken om nedskärningar och åtstramningar och angrepp på den offentliga sektorn som pågått alltför länge måste vändas om.
7. När det gäller de yngsta, bör fokus bli att ta itu med orsakerna för skolk i skolan, eftersom ungdomen har små chanser att komma vidare utan grundutbildning. Skoltrivsel är nödvändigt för att hindra social utslagning och för bättre inläring och färdigheter. Tidigt ingripande är ett tillfälle att förhindra social utslagning av ungdomar. Det kommer att kräva mer investeringar i skolsystem som är gratis och öppna på alla nivåer, med anslag som säkrar att utbildning är tillgänglig för alla.
8. Övergången från skola till arbetsliv måste bli smidig, bland annat med hjälp av lärlingssystem. De flesta länder med fungerande lärlingssystem har lägre arbetslöshet då systemet ger de flesta unga möjlighet till en snabb övergång från skola till arbetsliv. Sådana system måste leda till fullständiga yrkeskvalifikationer och inte bara till kompetens för enskilda aktiviteter. Samma gäller fokus för arbetsmarknadspolitiska instrument om åtgärder beträffande kvalifikationer. Praktikplatser hos företag eller kommuner måste avlönas enligt den tid som tillbringas där, och rättvist i förhållande till andra arbetstagares löner. Studie- och utbildningstid, praktikantperioder eller lärlingsutbildningar måste beaktas vid beräkning av pensioner.
9. Ännu större satsningar måste göras på utbildning, praktik och uppföljning av arbetslösa. Bra utbildning förutsätter långsiktiga medel och mål, inte kortsiktiga handlingar med enkla verktyg. Därför kommer de 6 miljarder euro som hittills avsatts inte vara tillräckliga. Europeiska fonder, till exempel regionala, sociala och gemensamma fonder måste använda icke byråkratiska åtgärder för att bekämpa ungdomsarbetslösheten. Stödet från EU-fonder ska vara högre om medlemsstaten inte själv klarar finansieringen. Medel bör också investeras för att skapa socialt nyttiga och hållbara jobb för ungdomar, som ersätts med löner de kan leva av och rättvisa sysselsättningsvillkor. Det kan finansieras av mer effektiv indrivning av obetalda skatter.
10. Arbetslivets spelregler ska gälla även ungdomen: goda löne- och arbetsvillkor ger ungdomen en lön att leva på och en grund för ekonomiskt och socialt oberoende.

Åtgärder:

- EPSU bör lyfta fram ungdomsarbetslösheten som ett tema till sociala sektorsdialogen med arbetsgivarsidan baserad på ramavtalen, som förhandlats fram av ETUC, BusinessEurope, UAPME och CEEP under 2013. Avtalet uppmanar nationella parter i arbetslivet, offentliga myndigheter och andra att agera tillsammans och uppnå konkreta framsteg för ökad sysselsättning bland unga. Förslagen om att angripa ungdomsarbetslöshet som överenskommit av arbetsmarknadsparterna i EU (ETUC, Business Europe och CEEP) måste konkretiseras och utökas. Beskrivningen av praktikantplatser och visstidsanställning som en "hjälpsam språngbräda till arbetsmarknaden" ställer till med problem, liksom bristande engagemang att verkställa det Europeiska rådets rekommendation om ungdomsgarantin, som antogs i slutet av februari. Det finns fortfarande ingen kvalitetsram för praktikantplatser på EU nivå.

- EPSU måste fortsätta att satsa på att uppmuntra ungdomar att medverka och vara representerade inom fackliga organisationer genom att fortsätta och stärka erfarenheterna av EPSU:s och PSI:s ungdomsnätverk, samt främja och organisera särskilda verksamheter och initiativ om ungdomsarbetslöshet.
- EPSU ska också stimulera sina medlemsförbund att:
 - Främja frivillig utbildning och tillfällen till avlönat arbete, utan åldersdiskriminering när det gäller löner och förmåner.
 - Driva kampanjer för investeringar i att skapa hållbara, socialt nyttiga sysselsättningar för ungdomar med löner de kan leva på.
 - Stimulera sina unga medlemmar att aktivt driva kampanjer mot populistiska, nationalistiska och extrema högerinriktade fascistiska organisationer som försöker utnyttja ungdomsarbetslösheten genom att lägga skulden på invandrare och etniska minoriteter för konsekvenserna av åtstramningen.
- EPSU:s medlemsförbund uppmanas driva kampanjer för lämpliga åtgärder för att genomföra ungdomsgarantin och säkra en godtagbar minsta levnadsstandard samt fastställa normer för praktikantplatser för att förhindra missbruk.

17. Fler gör mer – Organisering och rekrytering

1. Som fackliga organisationer är vårt mål och vår uppgift att vara starka på arbetsplatsen – och genom den styrkan åstadkomma resultat för våra medlemmar och alla arbetare. Det gäller i förhandlingar med arbetsgivarna på nationell som lokal nivå. Det gäller också för att vi ska kunna driva medlemmarnas och alla arbetares frågor i relation till politiken.
2. Vår styrka är våra medlemmar och hur många medlemmar vi lyckas organisera och på nivån på deras engagemang och förmåga. Alla som kan vara med i facket ska få frågan om att gå med. Att rekrytera och mobilisera en ny medlem är en av de viktigaste uppgifterna för alla fackliga förtroendevalda och för fackets medlemmar. Att bli fler och att delta i kampanjer och, om så krävs, strejker är förutsättningen för att driva medlemmarnas krav och alla arbetares rättigheter med framgång, för att höja lönerna och för att förbättra arbetsvillkoren, för vårt inflytande på politiken. Att många är med i facket och är aktiva är en förutsättning för att få bra avtal och anställningsvillkor. Detta gäller på små arbetsplatser som på stora, offentliga eller privata.
3. Ett starkt nationellt fack är förutsättningen för ett starkt EPSU som i sin tur är förutsättningen för att vi kan påverka europapolitiken, att vi kan förändra och skapa förbättringar för våra medlemmar, för alla arbetare och för medborgarna i Europa.
4. Vi vill att EPSU ska höras och att EPSU:s röst skall tas på allvar. Vi står inför stora utmaningar i Europa. Om vi skall kunna ge trovärdiga svar på dessa och påverka politiken på EU-nivå samt skapa förändringar som gagnar våra medlemmar och alla arbetare, måste EPSU stärkas. Det kan ske genom att flera fackförbund ansluter sig, men det kommer primärt ske genom att nuvarande medlemsförbund ökar i medlemstal och därmed blir starkare nationellt.
5. Vi har en svår men viktig uppgift att organisera anställda på en alltmer uppsplittrad arbetsmarknad där anställningsformerna blir alltmer varierande och osäkra. På arbetsmarknaden råder en mångfald av olika arbetsgivare och leverantörer av välfärdstjänster, både offentliga som privata. Som EPSU-förbund försvarar vi de anställdas intressen såväl i den offentliga, frivilliga som privata sektorn. Vi måste vända svagheter till styrka!
6. Ett mer mångkulturellt samhälle ställer också krav på oss att stå upp för allas lika värde och rättigheter i en tid då migrantarbetare håller på att bli vår tids verkliga underklass. Europa präglas alltmer av främlingsfientliga partier och strömningar. För att kunna försvara våra medlemmar och förhindra underbudskonkurrens och social dumping krävs det starka fackföreningar och hög organisationsgrad för att säkra alla arbetares villkor.
7. Det finns givetvis många orsaker till att inte gå med i facket. Det är lätt att skylla på orsaker som ligger utanför oss själva i samhällsutvecklingen eller politiken. Men långt fler orsaker beror på oss själva i facket. Vi måste bli mer synliga på arbetsplatser och visa arbetare nyttan av att gå med i facket. Vi måste förbättra vår image och ses som förutseende.
8. Det är vårt ansvar att se till att alltfler går med i facket. Vi kan själva göra en del för att detta händer – göra oss attraktiva, visa på nyttan av att gå med, övertyga och visa folk att de genom medlemskapet kan påverka löner, arbetsvillkor och karriärer.
9. Men det förutsätter att vi vågar förändra oss, att vi vågar ändra och utveckla våra organisationer, vår politik och våra arbets sätt. Och det är ingen lätt uppgift, det kräver

stora insatser, men är nödvändiga för att bygga dynamiska, proaktiva organisationer i takt med sin tid.

10. Varje medlem i facket ställer genom sitt medlemskap upp på fackföreningens grund – att aldrig någonsin arbeta till sämre lön eller villkor än de vi kommit överens om i föreningen. Det är därför ett överlevnadsvillkor för facket att så många som möjligt är med i facket.
11. EPSU:s ekonomi och resurser har en stark koppling till rekryteringsfrågan. Att framtidssäkra EPSU:s ekonomi och förmåga att spela sin roll i Europa, påverka agendan i EU och åstadkomma resultat i den sociala dialogen, är avhängigt av att facket i hela Europa stärks genom att fler går med i facket.

Åtgärder:

- Det måste finnas ett rekryterings-, organiserings-, och mobiliseringsperspektiv i alla EPSU:s medlemsförbunds aktiviteter och diskussioner. Rekrytering och organisering måste stå högt upp på dagordningens i EPSU. Det handlar om helt nya infallsvinklar på rekrytering, på sambandet mellan organisering och fackets inflytande och om att utveckla en rekryterande organisation och att mobilisera medlemmar och potentiella medlemmar. Inom dessa områden kan vi lära mycket av varandra och EPSU kan spela en viktig roll i det nödvändiga erfarenhetsutbytet.
- Ett fortsatt nätverksarbete där framgångsrika förbund visar och diskuterar hur de arbetar med att växa på totalen och i representativitet och hur de kan få fler medlemmar och potentiella medlemmar att bli aktiva. Vi behöver sprida praktiska exempel till, ex. hur man rekryterar "live" på arbetsplatserna och hur man värvar medlemmar digitalt. Det är viktigt att här ta hänsyn till invandrare, t.ex. genom att översätta angelägna underrättelser till de viktigaste språk de talar. Vi behöver prata på ett mer handlingsinriktat sätt och göra mer och omsätta våra ord i handling. Vi behöver ta fram fakta på hur stor potential EPSU har och hur stor potential varje enskilt land har för att belysa hur stora man verkligen kan vara.
- Att tillsammans med PSI utveckla en gemensam rekryteringsstrategi som inte bara fokuserar på att öka antalet av medlemsorganisationer utan som också syftar till att de enskilda medlemsförbunden rekryterar fler medlemmar och blir växande fackförbund.

18. Försvara social trygghet och välfärdssamhället

1. Åtstramningsåtgärder som påtvingats av regeringar i hela Europa medför hårda angrepp mot sociala utgifter och social trygghet, som erbjuder grundläggande sociala trygghetsgarantier för att förhindra eller lindra fattigdom, utsatthet och social utslagning.
2. Angreppen utgår från myter som många tror på och som främjas av politiker och media om att välfärdssamhället har ansvar för okontrollerade offentliga utgifter, som måste minskas för att uppnå hållbara finanser. Allas tillgång till socialförsäkringar och pensioner anses nu för dyrt, och mottagarna demoniseras som värdelösa bördor på staten. Skyddet som erbjuds av en anständig levnadsstandard för alla, oavsett om man arbetar eller är arbetslös, upplevs i allt högre grad som slösaktiga utgifter, som inte längre kan garanteras.
3. Dessa myter måste utmanas genom en ännu starkare kamp om idéer som tar hänsyn till varje lands kontext.
4. Resultatet är ökad fattigdom för de mest utsatta människorna i samhället: till exempel funktionshindrade, låginkomstfamiljer, ensamstående föräldrar, flyktingar och äldre. I Storbritannien är socialförsäkringar och pensioner bland de lägsta i i-länderna, och många förlorar sina bostäder och arbeten.
5. De som mest lider av nedskärningarna av välfärden är inte ansvariga för den offentliga skulden, som orsakats av bankernas avreglerade handel, riskabla spekulationer och räddningsaktioner. Enligt OECD har sociala utgifter ökat konstant sedan 1980 i de 34 medlemsländerna, men de ökade kostnaderna har nästan helt balanserats av ökad BNP, ända tills den finansiella krisen. Det har med andra ord inte existerat några okontrollerade offentliga utgifter. Det är bolagens skattemissbruk som är okontrollerat, och multinationella företag och rika privatpersoner som regelmässigt utnyttjar skatteparadis för att slippa betala skatt.
6. I de flesta ekonomier finns det stora summor obetalda skatter som väntar på att drivas in, om bara den politiska viljan fanns. Intäkterna av att införa öppna, progressiva och ordentligt bemannade skattesystem, en internationell finansiell transaktionsskatt, nedläggning av skatteparadis och effektiva åtgärder att motverka skatteflykt skulle göra många av dessa nedskärningsprogram av välfärden onödiga.

Åtgärder:

- Aktivt utmana och misskreditera politikernas och medias välfärdsmyter fördoma åtstramningspolitiken som genomdrivs av regeringar.
- Stimulera medlemsförbund att arbeta med lämpliga grupper, som verkar lokalt för samhället, mot fattigdom och för rättvisa skatter, och hjälp till att grunda sådana grupper där de inte finns.
- Aktivt driva kampanjer för:
 - (i) Ett minimalt inkomstgolv som grundläggande mänsklig rättighet;
 - (ii) Försvara allmänna socialförsäkringar och sociala trygghetsnormer i Europas länder;
 - (iii) Att EU:s stater fullständig uppfyller ILO:s rekommendation om sociala trygghetsgolv 2012 (nr. 202);
 - (iv) En anständig nivå på sociala förmåner, som man kan leva av;
 - (v) Välfinansierade välfärdssystem som garanterat svarar på människors behov;

- (vi) En effektiv generell regel mot skatteflykt, som införs i varje land i Europa;
- (vii) Ett förbund mot högfrekvenshandel samt en europeisk och en internationell finansiell transaktionsskatt och ett slut på skatteparadis;
- (viii) Utnyttja data om den "europeiska skatteflyktan" och offentliggöra siffran, som del av den pågående kampanjen för att främja rättvisa skatter som ett konkret alternativ till åtstramningar;
- (ix) Införa att multinationella företag måste redogöra verksamheten i varje land, så att de betalar vad de är skyldiga i varje land;
- (x) Investera i mer offentlig förvaltningspersonal inom skatteindrivning och skatteutmätning, som en av de mest effektiva metoderna att handskas med skatteflyktan.
- (xi) För samhällstjänster som är välfinansierade och respekterar idén om allas lika tillgång.

19. Att kämpa för en framtid för alla

1. Den ekonomiska krisen 2008 har lett till den längsta lågkonjunkturen sedan en generation. Trots det har de som vållade krisen – kasinokapitalisterna på toppen av våra finansindustrier – ännu inte ställts till svars.
2. Å andra sidan har många regeringar i Europa, och ännu längre bort, tagit tillfället att ge sig in i ett oöverträffat angrepp på avtalsförhandlingar, rättigheter på arbetet, och våra offentliga tjänster.
3. Våra medlemmar har ställts inför förödande sänkta löner vid en tidpunkt då levnadskostnaden ständigt stiger, vilket leder till att arbetande människor i hela Europa fått en kraftigt sänkt levnadsstandard.
4. EPSU fördömer fullständigt det aktuella åtstramningsmissbruket. I stället ska EPSU fortsätta att driva kampanjer för ökade investeringar i våra offentliga tjänster och säkra att vi stöder och skyddar de mest utsatta i samhället. Förlorade arbeten och en minskning av sociala garantier har lett till ökad fattigdom hos befolkningen. Offentliga tjänster av god kvalitet är i centrum för det Europa vi vill ha och förtjänar. Åtstramningsagendan har misslyckats och det är dags för ett alternativ.
5. Vi tycker att EPSU ska fortsätta att vara i centrum för motangreppet. Alltför ofta har försök gjorts att söndra arbetstagare och isolera den offentliga sektorn från den privata sektorn i någon form av konkurrerande läger, som kämpar om allt färre tvinnade resurser. EPSU fördömer denna uppläggning och kommer att fortsätta att bygga solidaritet över hela den europeiska fackföreningsrörelsen i kampen för ett alternativ.
6. Samtidigt som EPSU fortsätter att leda debatten mot åtstramning kommer EPSU att:
 - Driva en kampanj för ett tydligt undantag för offentliga tjänster, sjukvård och utbildning i de aktuella förhandlingarna om det föreslagna transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar och motarbeta alla försök att inkludera ett system för investerarstatstvistslösning i det eventuella avtalet. EPSU ska också samarbeta med systerförbund i USA och utnyttja alla tillfällen att utarbeta innovativa förslag om att bredda EU:s sociala modell genom dessa förhandlingar, t.ex. att utvidga rätten till representation i europeiska företagsråd att omfatta amerikanska löntagare. Motarbeta inriktningen som tas av frihandelsavtalet mellan USA och EU. Vi utmanar all justering nedåt av rättigheter och bestämmelser och alla liberaliseringsåtgärder om att öka multinationella företags vinster till förfång för folket och miljön. Vi upprepar vårt krav på öppenhet i förhandlingar, kommunikationer om EU:s mandat och dess diskussioner bland parlamentsledamöter, fackförbund och civilsamhället. EPSU ska också, vid alla tillfällen verka tillsammans med fackförbunden i USA för att utarbeta innovativa förslag för sociala garantier på hög nivå.
 - Spela en ledande roll i den fortsatta kampanjen på nationellt, europeiskt och internationellt plan för en finansiell transaktionsskatt för att begränsa spekulation och få bättre styrning av finanssektorn.

EPSU den är ***EFS*** största federation och består av 8 miljoner offentliganställda från över 265 fackförbund. ***EPSU*** organiserar arbetstagare inom energi, vatten och avfall, hälso- och sjukvård och sociala tjänster samt kommunal och statlig förvaltning, i samtliga europeiska länder inklusive EU:s grannländer i öst. ***EPSU*** är ***ISKA:s*** (*Internationalen för kommunal- och statsanställdas*) erkända regionala organisation. Mer information om ***EPSU*** och vårt arbete finns på www.epsu.org

Ordförande: Annelie Nordström, Kommunal, Sverige

Viceordföranden: Dave Prentis, UNISON, Storbritannien
Françoise Geng, CGT Santé Action Sociale, Frankrike
Isolde Kunkel-Weber, Ver.di, Tyskland
Mikhail Kuzmenko, HWURF, Ryssland

EPSU:s generalsekreterare: Jan Willem Goudriaan